
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

ook zo blij dat de Sportzomer voorbij is? Je kunt kennelijk ook teveel van het goede krijgen. Nou, goede. Eerst dat voetbaltoernooi met een van de slechtste Nederlandse voetbalteams ooit. De voetballers verdienden ook nooit het predicaat topsporters door hun egotripperige gedrag. Gevolgd door een altijd mooie Tour de France, vooral door de fraaie beelden van het schitterende Franse landschap, maar met teleurstellende Nederlandse inbreng. Daarna een saai Wimbledon. Gelukkig en zeer verrassend waren de twee atletiektoernooien met prachtige Nederlandse resultaten. Kan het dus toch?

Daarom vol verwachting uitgekeken naar het slot van de Sportzomer; de Olympische Spelen van Londen. Eerst maar eens kwijt dat ik voorlopig mijn buik vol heb van de prietpraat en na-aperij van de atleten, al of niet gedwongen door de niet altijd interessante vragen van interviewers. Weg met **focus, zuur, genieten, er voor gaan, bizar** en **het is nog niet tot me doorgedrongen**. Wat een bullshit allemaal. Het altijd overschatte judo met zijn lelijke gevechten. Geen mooie worp gezien. Een schreeuwlelijk van een schermer stemde me niet vrolijker. Gelukkig was een boogschutter een verademing in de treurigheid.

Eens te meer werd duidelijk dat de Spelen rusten op drie pijlers: zwemmen, turnen en atletiek. Het goud van Ranomi Kromowidjojo en de twaalfde plaats van de Nederlandse turnster Céline van Gerner op de meerkamp waren voor mij de meest aansprekende resultaten. Twaalfde worden in een mondiale sport, waar de kwaliteit de perfectie nadert, is een prestatie die mij meer aanspreekt dan de ruk- en trekmedailles van het judo. Marianne Vos ook fantastisch in die buitengewoon zware sport. Onze atleten presteerden deels goed en deels teleurstellend, ze streden voor wat ze waard waren.

Terug naar de realiteit. In de vorige Vriendenband sprak ik nog met bewondering over Joop van Drunen. Op het moment dat ik dit voorwoord schrijf, krijg ik het bericht van zijn overlijden binnen. Het kan snel gaan.

Snel gingen voor mij ook de negen jaren als uw voorzitter voorbij. Op de komende reünie draag ik mijn taken over aan de nieuwe voorzitter.

Graag tot ziens op de ALV/reünie in Eindhoven op 3 november.

Tot de volgende Vriendenband
Chris van der Meulen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Overleden

- Ons lid Joke Jansen-Claus, lid sinds 15 juli 2009, is op 2 augustus 2012 op 76-jarige leeftijd overleden.
- Ons lid Joop van Drunen is op 17 september op 86-jarige leeftijd in zijn woonplaats Haarlem overleden.

Opzegging lidmaatschap

- Marianne Geelen heeft haar donateurschap enige tijd geleden beëindigd.

Nieuwe leden

- Yvonne van der Kolk, Rading 96, 1231 KC Loosdrecht, geboren 7 januari 1969, telefoonnummer 035-6834878 of 06-53548161, e-mail yvanderkolk@xs4all.nl We wachten nog op verdere atletiekgegevens van haar die ze heeft beloofd nog toe te sturen.

Wijzigingen:

- Hans Douwes heeft een nieuw e-mailadres. Het is: jdouwes@ziggo.nl
- Marcel Dost heeft een nieuw adres. Het is geworden: Bosweg 179, 7522 PB Enschede.
- Piet van Leeuwen is voortaan te bereiken via mevr. Nel Doets. Haar gegevens zijn: Duitslandlaan 71, 1965 BD Heemskerk, telefoonnummer 0251-240416.
- Toos van Eekelen-Aarts is op 15 september verhuisd naar De Wildenborch 78, 4707 LT Roosendaal.

Zieken:

- De zoon van Jan van der Voort meldt vooruitgang in de conditie van zijn vader.
- Piet van Leeuwen kampt met Alzheimer en gaat niet goed.

Oproep

De secretaris blijft graag op de hoogte van uw emailadres, nieuw of gewijzigd.

Deze oproep betreft leden en donateurs.

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat u het nieuwe adres niet alleen stuurt naar de Atletiekunie maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Chris van der Meulen gastredacteur

Hij mag dan als voorzitter binnenkort het bijltje erbij neer hebben gegoooid, dat wil niet zeggen dat Chris van der Meulen daarna niet meer actief zal zijn voor de Vrienden.

Integendeel, hem wacht al direct een nieuwe uitdaging in de vorm van het tijdelijke redacteurschap van De Vriendenband. Uw vaste redacteur heeft namelijk het snode plan opgevat om het Hollandse najaar deels te verruilen voor de Australische lente. En dat gaat nu eenmaal slecht samen met het moeten samenstellen van een Vriendenband. Vandaar dat hij Chris heeft gevraagd om deze taak tijdelijk voor zijn rekening te willen nemen en die heeft zich daartoe direct bereid verklaard. Chris heeft meer dan genoeg ervaring opgedaan op dit gebied, dus dat komt ongetwijfeld keurig voor elkaar.

Mocht u zich dus voor het komende nummer geroepen voelen om een bijdrage aan ons clubblad te leveren, stuurt u deze dan naar het e-mailadres van Chris.

Piet Wijker

Gerda's goud: even wat rechtzetten

In de vorige Vriendenband heb ik een stukje geschreven over Gerda van der Kade's goud van Londen 1948.

Tegen de afspraak in heb ik het verhaal niet vooraf aan Gerda laten lezen. Een beetje dom, hè! Dus toen ik Gerda even belde met de vraag, wat ze ervan had gevonden, had ze een aardige opmerking. Het gaat over de volgende zin: „Echter, ze wist ongeveer waar *Adriaan Paulen* zat en rende tegen alle regels de baan over naar de tribune. Paulen hoorde haar geschreeuw aan en riep terug, enz.”

Gerda zegt daarover: “Een dame schreeuwde niet, zeker niet in die tijd en ik ook niet; bovendien zat Paulen niet op de tribune, maar liep in z’n rode jasje ergens op het veld. Daar heb ik hem aangesproken.”

Wat een geheugen! Mijn repliek telefonisch tegen Gerda was: “Maar er zaten 70.000 mensen in het Wembley stadion.” Waarop Gerda zei: “Maar dan kan je toch wel je fatsoen houden, dus niet schreeuwen tegen Paulen.”

Chris Konings

In Memoriam Harm Hendriks

Op 82-jarige leeftijd is Harm Hendriks - een van de oprichters van Veteranen Nederland (avVN) en van 1970 tot 1980 voorzitter - op 23 juli in zijn slaap overleden. De crematie vond op 30 juli in besloten kring plaats. In het restaurant van tennispark Berg en Dal in Den Haag hadden zijn kinderen een herdenkingsdienst georganiseerd die druk was bezocht. Het zal hem goed gedaan hebben, zo'n grote belangstelling. „Harm hield er van om in het middelpunt te staan“, stond er op de rouwkaart. „Mijn vader wilde geen herdenkingsdienst in een crematorium“ vertelde zijn dochter Sylvia. Harm Hendriks had vier kinderen, drie zoons en een dochter.

In het Nederlandse atletiekwereldje was Harm Hendriks zeker geen onbekende, vooral niet bij de ouderen. Al in 1993 schreef Ysbrand Visser, nog steeds redacteur in Runners World: „Hendriks hartstochtelijk verliefd op atletiek“. Dat was de geboren en getogen Hagenaar ten voeten uit. Atletiek kwam in zijn leven op de eerste plaats. Eerst als succesvol atleet en daarna als bestuurder, trainer en cursusleider.

In de jaren vijftig stond hij aan de wieg van de wegatletiek in Nederland. Hij was zelfs bestuurslid van de internationale veteranen-organisatie de WAVA. Het is jammer dat hij de waardering voor alles wat hij voor de weg-atletiek en de veteranen(masters)-sport heeft gedaan, nooit heeft gekregen. Deels heeft hij dat aan zichzelf te wijten. Hendriks nam nooit een blad voor de mond en dat werd hem niet in dank afgenomen.

Zijn verbaal vermogen maakte direct duidelijk, waarom hij als trainer en cursusleider gemakkelijk mensen enthousiast kon maken. Hij kon een gezelschap de hele avond of middag bezig houden. Als actief atleet bij Siomo, Trekvogels en Metro was hij vooral succesvol op de 400 meter horden en de 3000 meter steeple chase. Twee keer finishte hij bij de Nederlandse kampioenschappen als derde op de 400 meter horden. Twee keer maakte hij deel uit van de Nederlandse ploeg op de 3000 meter steeple chase. Als weg-atleet was hij vooral succesvol op de afstanden 15 tot 25 kilometer. Als veteraan (master) liep hij de marathon in 2.36.

Als trainer was hij actief bij Hellas, VenL/TC, Typhoon en The Hague Road Runners. Samen met Hellas zorgde Harm Hendriks voor een primeur met een trainingscursus voor deelnemers aan de UN Marathon. Hellas was daarmee de eerste club in Nederland die daarmee begon.

De laatste jaren had Harm Hendriks het heel moeilijk. Zijn gezichtsvermogen werd steeds slechter. Hij kreeg te maken met dementie en zijn heup moest vernieuwd worden. Het herstel ging moeizaam. Op het laatst kwam hij in een rolstoel terecht, kon niet meer alleen thuis wonen en werd opgenomen in een verpleeghuis. Toen ik hem een half jaar geleden bezocht, was hij geen schim meer van de man die door zijn enthousiasme door velen werd bemind. Zo verder te leven zou hij nooit hebben gewild.

Jacques van Willigenburg

In iedereen schuilt een atleet

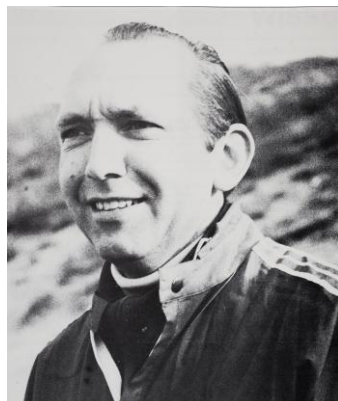
www.atletiekunie.nl

Atletiekunie

In Memoriam Joop van Drunen (1926 – 2012)

Het is dat in onze door cijfers beheerste sport niet ook ranglijsten worden bijgehouden voor de ambtstermijnen van bestuursleden en trainers, anders zou Joop van Drunen, die op 17 september te midden van zijn familie op 86-jarige leeftijd overleed, op tal daarvan hoge plaatsen innemen. Nu zijn het vooral de eerbewijzen, die Joop in zijn grotendeels aan de atletiek gewijde leven verwierf, die in het oog springen. Zoals de Kolonel Thompson Beker, die hij in 1967 en in 1975 in ontvangst mocht nemen, en het erelidmaatschap van de KNAU, hem verleend op 28 maart 1981.

Joop van Drunen in 1977.
(foto beschikbaar gesteld door AV Haarlem)

Geïnspireerd door de successen van Fanny Blankers-Koen in 1948 lid geworden van de HAV ‘Haarlem’, ontpopte Joop zich als een getalenteerde middenafstandsloper, maar verlegde zijn aandacht al in 1950 naar de – toen nog in de kinderschoenen staande – jeugdafdeling van de vereniging en nam hiervan de leiding op zich. In een carrière die, naast die van graficus, spoedig een volledige tweede dagtaak omvatte, leverde hij in de 43 jaar, waarin hij als jeugdtrainer werkzaam was, voor ‘Haarlem’ generatie na generatie veelbelovende atleten af, van wie velen doorstroomden naar de senioren om daar hun belofte in te lossen. Insiders, met name zij die door hem zijn opgeleid of – in zijn latere functie van NTC J-lid – naar buitenlandse wedstrijden zijn begeleid, weten welk een toewijding hij had voor zijn taak en hoeveel hij ervoor over had hen optimaal te laten presteren. Esther Goedhart-Schot, die 15 jaar lang met Joop optrok als lid van de NTC-J, leerde hem kennen als een ‘bevlogen perfectionist, onvermoeibaar zijn doel nastrevend, en maar moeilijk van een eenmaal ingenomen standpunt af te brengen’.

Hoe raak die typering is, bleek onder andere tijdens een bestuurscrisis in Haarlem in 1970! Een conflict over trainersposities en het technisch beleid dreef de toenmalige voorzitter – schrijver dezes – ertoe zijn dominante medebestuurslid Van Drunen te vragen een stapje terug te doen. Joop stemde in, was opvallend stil tijdens de hierop volgende bestuursvergadering, maar wist vervolgens op een Buitengewone Algemene Ledenvergadering in februari ’70, waar hij zich gesteund wist door een loyale achterban van junioren, het initiatief weer naar zich toe te trekken, waarna het bestuur zich genoodzaakt zag af te treden. Voor een groot aantal oudere senioren het teken de vereniging de rug toe te keren en een reünistenclub op te richten, waarin zij elkaar zouden kunnen blijven ontmoeten.

AV Haarlem's interne strubbelingen ten spijt, rees Joops ster in de landelijke atletiek snel. Kansen voor de atletiekjeugd benuttend waar hij kon, en vernieuwing niet schuwend, zolang hij de controle kon behouden, gaf hij de jeugdatletiek in 1973 een nieuwe impuls door Nationale-Nederlanden aan te trekken als sponsor voor de nationale jeugdselectie van de KNAU. Met de belofte dat hiervan bij atleten en hun achterban voor de sponsor aanzienlijke goodwill te verwachten zou zijn, wist Joop het verzekeringsconcern te overtuigen. En hij hield woord.

Leentjebuurtje spelend bij de Nederlandse IJshockey Bond, waar de bekercompetitie ter wille van de sponsor was herdoopt in de strijd om de *Coupe Nationale-Nederlanden*, introduceerde hij dit begrip ook bij de Atletiekunie en organiseerde een jaarlijkse wedstrijd om die trofee, waar honderden jeugdatleten aan deelnamen. Verrassend was ook, dat toen NN die sponsoring na de afgesproken 10 jaar beëindigde, Joop een reserve bleek te hebben opgebouwd, waar hij nog twee jaar mee vooruit kon. Want penningen beheren kon hij als de beste.

Bij alle verdiensten die Joop van Drunen voor de landelijke atletiek heeft gehad, waren het vooral de herinneringen aan een kostelijke juniorentijd, die tijdens zijn uitvaartdienst op 22 september bij de sprekers de toon zetten. Dat geldt voor ondergetekende – die dat ook namens de Atletiekunie en ‘de Vrienden’ mocht doen – evenzeer als voor beide andere leden van de reüniecommissie van Haarlams Reünistenclub, die hun jaarlijkse reünie, gepland op dezelfde dag, hadden moeten annuleren. Talrijke reünisten hadden zich nu geschaard onder de aanwezigen in de grote aula van Driehuis-Westerveld, waar ook vele Vrienden, onder wie vice-voorzitter Chris Konings en redacteur van de Vriendenband Piet Wijker, Joop van Drunen de laatste eer bewezen.

Hans Douwes

advertenties

ansichtkaarten

banners

brochures

flyers

folders

huisstijlen

jaarverslagen

logo's

magazines

nieuwsbrieven

posters

spellen

Margriet Prins
grafische vormgeving

www.margrietprins.nl

Aanmeldingsformulier

Reünie zaterdag 3 november 2012 in het clubhuis van Eindhoven Atletiek op de Eef Kamerbeek Atletiekaccommodatie te Eindhoven

Ondergetekende:

geeft zich hierbij op met / zonder * introducee voor de reünie en de jaarlijkse algemene vergadering (* doorhalen wat niet van toepassing is)

Naam van de introducee:

* De kosten van de reünie bedragen € 25,00 per persoon

* De kosten van het gezamenlijke diner na afloop € 20,00 per persoon

Specificatie van de kosten:

* Kosten reünie personen x € 25,00 = €

* Kosten diner: personen x € 20,00 = €

Totaal €

Middagprogramma

Zie pag. ?

Betaling

☐ Ik betaal het verschuldigde bedrag door overmaking op bankrekening

35.78.73.939 t.n.v. Vrienden van de K.N.A.U. te Zoetermeer.

☐ Ik verleen de Vereniging éénmalig toestemming het verschuldigde bedrag te innen via de door mij verstrekte machtiging

Betalingswijze aankruisen s.v.p.

Datum..... Handtekening:

Dit formulier (of fotokopie ervan) vóór 1 november 2012 toezenden aan:

Penningmeester van de Vrienden van de K.N.A.U.

Disneystrook 36, 2726 ST Zoetermeer of:

per e-mail aan: ed@edturk.com

Uitnodiging

voor de Jaarlijkse Algemene Vergadering van de vereniging "Vrienden van de K.N.A.U." op zaterdag 3 november 2012

Locatie: Eef Kamerbeek Atletiekcentrum te Eindhoven

U bent welkom vanaf 10:00 uur in het clubhuis van Eindhoven Atletiek

Aanvang van de vergadering: 11.00 uur.

Agenda:

- 1) Opening
- 2) Ingekomen stukken en mededelingen
- 3) Verslag van de JAV, gehouden op 6 november 2011 in Amsterdam (opgenomen in De Vriendenband nr. 6 van 2011 blz. 6)
- 4) Jaarverslag van het bestuur (opgenomen in dit blad op blz. 12)
- 5) Jaarverslag van de penningmeester (op blz. 16 in dit blad)
- 6) Verslag van de kascommissie
- 7) Begroting verenigingsjaar 1-09-2012 t/m 31-08-2013
- 8) Verkiezing kascommissie
- 9) Bestuursverkiezing
- 10) Rondvraag
- 11) Sluiting van de vergadering

Bij punt 9) bestuursverkiezing:

Volgens rooster zijn aftredend Chris van der Meulen en Chris Konings.

Chris Konings is herkiesbaar. Het zou onverstandig zijn dat voorzitter en vice-voorzitter tegelijk aftreden. Om die reden blijft Chris Konings nog 1 jaar aan.

Het bestuur stelt voor Els Stolk te kiezen als voorzitter. Tegenkandidaten kunnen zich schriftelijk aanmelden of aangemeld worden bij het secretariaat.

In het gevarieerde middagprogramma besteden we aandacht aan de 75-jarigen, reiken we Pluimen uit, bezoeken we de Atletiekaccommodatie. We kunnen kijken naar een verrassing en naar de rapportage van het Vrienden Jeugdfonds. Vanzelfsprekend is een groot gedeelte ingeruimd om elkaar te ontmoeten onder het genot van een drankje.

Om 17:30 gaan we aan tafel voor het buffet diner. Naar verwachting is de reünie beëindigd om 19:00 uur.

Routebeschrijving Sportpark De Hondsheuvels

Eef Kamerbeek Atletiekcentrum - Sportpark De Hondsheuvels

► Met de auto

Komende uit de richting 's Hertogenbosch

Op de A2 moet u net voorbij Best links aanhouden richting Helmond, Eindhoven Centrum. Aan het einde van de rijksweg gaat u bij de verkeerslichten rechtsaf, richting Helmond, Eindhoven Centrum. Op deze weg (Kennedylaan) neemt u de afslag Orpheuslaan, Europalaan. Bovenaan de afslag rijdt u linksaf, de Orpheuslaan op. Na circa 500m ligt aan uw rechterhand sportpark "De Hondsheuvels", waar het Eef Kamerbeek Atletiek Centrum zich bevindt.

Komende uit de richting Helmond

Aan het einde van de N270 (Eisenhowerlaan) gaat u bij de "Berenkuil" rechtsaf, de Insulindelaan op (de rondweg). Bij de eerste verkeerslichten gaat u rechtsaf en meteen weer links, zodat u op de ventweg naast de rondweg rijdt. U volgt de ventweg, totdat u aan uw rechterhand de achteringang van de atletiekbaan ziet liggen. U kunt echter ook doorrijden naar de hoofdingang. U moet dan doorrijden tot de verkeerslichten en daar rechtsaf slaan. Aan het einde van deze weg gaat u weer rechtsaf en na circa 300m aan uw rechterhand vindt u de oprit van het sportpark "De Hondsheuvels", waar het Eef Kamerbeek Atletiek Centrum zich bevindt.

Komende uit de richting Weert

Bij knooppunt Leenderheide rijdt u rechtdoor, richting Eindhoven Centrum (Leenderweg). U steekt het Floraplein over en gaat bij de tweede verkeerslichten na het Floraplein rechtsaf, richting Geldrop. U bevindt zich nu op de Piuslaan (de rondweg). De Piuslaan gaat over in de Jeroen Bosch laan en later in de Insulindelaan. U blijft de Insulindelaan volgen tot direct na de "berenkuil" (op deze rotonde gaat u dus rechtdoor). Bij de eerste verkeerslichten na de rotonde gaat u rechtsaf en meteen weer links, zodat u op de ventweg naast de rondweg rijdt. Vanaf hier kunt u de routebeschrijving volgen komende uit de richting Helmond.

► *Met Openbaar Vervoer*

Komende met de trein met aankomst centraal station Eindhoven.

► *Wandelen naar de baan:*

Vanaf centraal station kan men de atletiekbaan bereiken door een wandeling van 20/25 minuten.

► *Met bus naar de baan:*

Vanaf centraal station neemt men bus lijn 4 richting Heesterakker. Deze bus volgt ook de rode stippellijn. Stap uit bij zkh Maxima Medisch Centrum. Vervolgens wandelt men tot de ingang aan de ring. Busreis duurt ong. 5-7 min.

Martha Klaasen Bos
*Praktijk voor
Therapie en Life Coaching*

Informatie/afspraak maken

Martha Klaasen Bos
Praktijk voor Therapie en Life Coaching

Schubertlaan 302 3144 BJ Maassluis
Venendaalkade 43 2547 AB Den Haag

Tel: 06 11 24 71 63

praktijklifecoaching@hotmail.com
www.marthaklaassenbos.nl

Registraties: SRBAG, NBVH en de
Samenwerkende PDS Therapeuten

*Een pad ontstaat
door lopen*

“Ontdek de kracht van het onderbewuste”

Jaarverslag van het bestuur over het verenigingsjaar 2011/2012

In het 61ste verenigingsjaar, dat liep van 1 oktober 2011 t/m 30 september 2012, heeft het bestuur 4 keer vergaderd. De bestuursvergaderingen hebben steeds plaatsgevonden op Papendal.

Naast de normale algemene verenigingszaken houden we ons o.a. bezig met het organiseren van reünies/trefpunten en fietsweekend, De Vriendenband, het Vrienden Jeugdfonds, onze website www.vriendenvandeknau.nl en ledenwerving.

LEDEN

Op 25 september 2012 was het ledenaantal 294. Dit betekent een toename van 2 leden t.o.v. een jaar geleden. Daarnaast ondersteunen 48 donateurs onze vereniging. Naar keuze ontvangen zij ook ons verenigingsblad “De Vriendenband”. Ook onze donateurs ontvangen een verjaardagskaart, de algemene e-mails en worden uitgenodigd bij bijeenkomsten van de Vrienden zoals reünies, het fietsweekend en trefpunten.

Gedurende het afgelopen verenigingsjaar moesten we wegens overlijden helaas afscheid nemen van de volgende Vrienden en donateurs: Hes Grewer; 87 jaar (29 september 2011), Aad Heere; 80 jaar (24 januari 2012), Jo Zwaan; 89 jaar (5 februari 2012), Corry Mahieu – Reedijk 90 jaar (14 maart 2012), Frits de Ruijter; 94 jaar (20 maart 2012), Cees Kluit; 86 jaar (31 maart 2012), Xenia van Bijleveld-Stad-de Jong; 90 jaar (3 april 2012), Wim Hoddes; 93 jaar (24 april 2012), Jopie Vermeulen; 72 jaar (27 april 2012), Martha Vervoort – den Haan; 88 jaar (22 mei 2012), George Kardaun; 90 jaar (14 juli 2012), Harm Hendriks; 82 jaar (23 juli 2012), Joke Jansen – Claus; 76 jaar (2 augustus 2012), Joop van Drunen; 86 jaar (17 september 2012).

Er waren de volgende opzeggingen: Co Govers, Gerda van der Pol – Kraan en Marianne Geelen.

Vanaf 1 oktober 2011 werden als nieuw lid welkom geheten: Joke van Oostrum, Wim Krijnen, Hugo Kusters, Margreet Verbeek, Marian van Amsterdam, Armand Ellsworth, Edine van Heezik, Marjo van Agt, Joop Keizer, Jolanda Burkels-Silver, Yvonne van Stek-Smit, Yvonne van der Kolk, René van Zee, Ben Korver, Alfred Verhoef en Jannet van Noord. Als nieuwe donateur werd welkom geheten: Bernard Krabbendam.

SECRETARIAAT

Buiten de mededelingen in De Vriendenband stuurt de secretaris enige keren per jaar bij actueel nieuws een mededeling per e-mail naar de leden. Van slechts 73 % (vorig jaar 65 %) van de leden is bij het secretariaat het e-mailadres bekend. De secretaris blijft graag op de hoogte van nieuwe of gewijzigde e-mailadressen.

Tussen de bestuursleden is er onderling veel e-mailverkeer. Het gaat snel en iedereen is tegelijkertijd van de feiten op de hoogte.

VRIENDENBAND

Piet Wijker vervult sinds twee jaar op voortreffelijke wijze de functie van hoofdredacteur. Bovendien levert Piet zelf zeer veel van de kopij. Hugo Tijsmans en Chris Konings zijn ook trouwe leveranciers van kopij.

De reeds jaren in gebruik zijnde voorgedrukte omslag is gewijzigd naar een meegedrukte omslag in een andere, door Margriet Prins ontworpen, lay-out en in een andere kleursetting en met de mogelijkheid van plaatsing van een foto + actuele inhoudsinformatie.

De meeste vaste rubrieken bleven gehandhaafd, zoals “Van de voorzitter”, “Van het secretariaat”, de verslagen vanuit het Vrienden Jeugdfonds, “Voor het voetlicht” van Piet Wijker en de lijst van jarigen. Nieuw is de rubriek “Nieuws van de stichting Atletiekerfgoed” Hartelijk dank aan alle medewerkers voor hun bijdragen!

Vooraf door toedoen van Piet Wijker zijn nieuwe adverteerders gevonden. Dit zijn: Schelde Sports (bewegingsonderwijs en totaalinrichting), Start to Run en Martha Klaasen Bos (praktijk voor therapie en life coaching). Onze bestaande trouwe adverteerders zijn: de Atletiekunie, Elly van Hulst (makelaar in Portugal), Margriet Prins (grafische vormgeving) en Careworx (sport- en orthopedisch beweeg- en zorgcentrum). Dank aan alle adverteerders. Helaas stopte van Noort Gassler & Co (accountants & adviseurs), VGZ en GezondPlus. Graag roepen wij de leden op om uit te kijken naar nieuwe adverteerders.

Ook dank aan Lydia Pietersen-Timmer voor haar lay-out werkzaamheden, haar contact met de drukker, het contact met de Atletiekunie en het verzorgen van de verzending van De Vriendenband.

VERJAARDAGSKAARTEN

Riet van der Enden zorgde er ook dit jaar weer voor dat Vrienden en donateurs hun verjaardagskaart op tijd in de bus kregen.

STICHTING ATLETIEKERFGOED

De stichting beoogt vooral het verzamelen, behouden en openbaar maken van kennis over de geschiedenis van de Nederlandse atletiek.

De Stichting heeft drie bestuurders, een vertegenwoordiger van de Atletiekunie (adjunct-directeur Frank Koomen), één van de vereniging Vrienden van de K.N.A.U. (vice-voorzitter Chris Konings) en een neutrale bestuurder, tevens voorzitter van de Stichting (Paul van Gool).

Een omvangrijk werk van de stichting is het digitaliseren van atletiekfilms die ook op DVD worden gezet en te koop worden aangeboden.

De stichting onderhoudt een eigen website, o.a. te bereiken via de website van de Vrienden van de K.N.A.U..

Bij de stichting komen regelmatig verzoekjes binnen om foto's of prestaties van atleten uit het verleden na te zoeken. Regelmatig leest u hierover in De Vriendenband.

BIJeenKOMSTEN

- De Jaarlijkse Algemene Vergadering, gecombineerd met een reünie met aan het eind een diner, werd in november 2011 gehouden in het Olympisch Stadion in Amsterdam. Deze locatie was ook gekozen wegens het 60-jarig bestaan van de vereniging. De bijeenkomst werd bezocht door ongeveer 140 Vrienden, donateurs en genodigden.
- Tijdens de NK indoor was een minitrefpunt georganiseerd.
- Het trefpunt met de uitverkoren atleten van het Vrienden Jeugdfonds was dit jaar verplaatst van het NK baan naar zaterdag 5 mei tijdens de Ter Specke Bokaal in Lisse. Dit was een succes.
- Tijdens de FBK-games in Hengelo, op zondag 27 mei 2012, was een kleine vertegenwoordiging van de Vrienden aanwezig.
- We hebben goede contacten met onze Duitse zustervereniging en we proberen ieder jaar met enkele bestuursleden naar de Duitse baankampioenschappen te gaan op hun

De band met de Duitse ‘Freunde der Leichtathletik’ werd op de reünie van 2011 bevestigd middels een kristallen standaard met logo, overhandigd door Hans Schulz aan Chris van der Meulen.

(foto Marja Vervoort)

uitnodiging. Dit jaar hebben Chris en Elly Konings en Wilma en Paul van Gool ons vertegenwoordigd.

- Het trefpunt van de Atletiekunie en de Vrienden in het Olympisch stadion tijdens de NK baan op 16/17 juni werd weer erg goed bezocht. Een 80-tal Vrienden bevolkte de tribunes, vooral op zondag, en genoten van de sport en het samenzijn.
- De 14^e Vrienden-golfdag was dit jaar op donderdag 9 augustus 2012 op golfbaan “Prise d’eau” in Tilburg. Rijn van den Heuvel, de winnaar van vorig jaar, had de organisatie in handen, waarvoor dank. Er deden 25 spelers aan mee. Winnaar werd dit jaar Nel Smeman. Zij mag/moet volgend jaar de golfdag organiseren.
- Het jaarlijkse Vrienden-fietsweekend was dit jaar op 1/2 september rond Roosendaal. Elly en Rob van Mechelen hadden de organisatie in handen. Op zaterdag werd, met zijn zestien, een prachtige route gefietst van 55 km. Het weer werkte fantastisch mee. Voor de overnachters was er op zondag nog een wandeling uitgezet. Elly en Rob, hartelijk dank voor de organisatie.
- Ook bezochten bestuursleden belangrijke wedstrijden waarvoor uitnodigingen werden ontvangen.

ONDERSCHEIDINGEN

Tijdens de ALV/reünie van zondag 6 november 2011 werd in een videoreportage getoond, dat wijlen Frits de Ruijter de Vriendentrofee heeft ontvangen.

De 4 x 100 m estafettedames kregen allen de Gouden Pluim uitgereikt wegens de evenaring van het Nederlands record tijdens de WK.

Voor het binnenhalen van het EK2016 kregen voorzitter Theo Hoex en directeur Rien van Haperen van de Atletiekunie en de directeur Sport van Amsterdam Henk Stokhof eveneens een Gouden Pluim uitgereikt.

VRIENDEN JEUGDFONDS

In dit verenigingsjaar waren er 12 jeugdige atleten die voor hun training financiële steun kregen van het Vrienden Jeugdfonds. In De Vriendenband kunt u verslagen lezen van de uitverkorenen. Enkele van deze namen zijn ook al doorgebroken op nationaal en internationaal niveau. Elly de Regt-Henzen en Wim van der Krogt bekijken de aanvragen van de atleten en maken de selectie. Hartelijk dank aan Elly en Wim voor hun werk in deze.

Namens het bestuur is Chris van der Meulen de contactpersoon van het Jeugdfonds. Zoals het er nu voor staat kunnen we nog 2 jaar, zonder extra sponsorgeld, op dezelfde voet doorgaan met het ondersteunen van veelbelovende atleten. Na deze periode is het de intentie van de Atletiekunie om door te gaan met Atletiekunie Jeugdfonds.

CONTACTEN MET DE ATLETIEKUNIE

In april 2012 vond het jaarlijkse gesprek plaats tussen de Atletiekunie en de Vrienden van de K.N.A.U.. Rien van Haperen en Marius Veenker waren er bij namens de Atletiekunie en Chris van der Meulen, Kees de Kort en Ed Turk namens de vereniging Vrienden van de K.N.A.U.. Wat ter tafel kwam was o.a. evaluatie van de samenwerking, persberichten en necrologieën, het Vrienden Jeugdfonds en financiële zaken. Het overleg vond plaats in een goede sfeer.

TENSLOTTE

Wij willen door diverse contacten, brieven, kaarten of een attentie, aandacht blijven schenken aan onze oudere en zieke leden.

Heeft u zelf nog voorstellen voor Vriendenactiviteiten, neem dan contact op met een van de bestuursleden.

Wij wensen alle leden, donateurs / donatrices een gezond en gezellig verenigingsjaar 2012/2013 toe.

Namens het bestuur,
Kees de Kort, secretaris.
25 september 2012.

*Vrienden van de K.N.A.U.***BATEN**

Contributies en donaties	Realisatie 2011/2012	Begroting 2011/2012	Realisatie 2010/2011	Begroting 2012/2013
Advertenties VB	9.034,50	9.500,00	8.256,00	9.500,00
Bijdrage KNAU	1.675,00	1.500,00	1.475,00	1.500,00
Reunie bijdragen	1.500,00	1.500,00	750,00	750,00
Financiële baten	5.960,00	4.500,00	2.897,50	5.000,00
	3.113,42		2,61	
Totaal baten	21.282,92	17.000,00	13.381,11	16.750,00

LASTEN

Reunie	9.198,56	7.500,00	4.544,28	6.000,00
Vriendenband	7.590,83	6.500,00	7.029,45	7.500,00
Bestuurskosten	1.350,73	1.000,00	970,32	1.000,00
Representatie/felicitaties	1.046,83	850,00	605,36	1.000,00
Algemene kosten	328,79	550,00	582,74	500,00
Bijdragen aan activiteiten	750,00	600,00	569,95	750,00
Totaal lasten	20.265,74	17.000,00	14.302,10	16.750,00
Batig saldo	1.017,18	0,00	-920,99	0,00

BALANS	31/08/2011	31/08/2010
Activa		
Vorderingen	1.675,00	1.050,00
Depot TGP	34,03	34,03
Robeco	11.388,43	8.275,01
Rabobank	21.214,63	35.305,15
	<u>34.312,09</u>	<u>44.664,19</u>
Passiva		
Vermogen begin jr	11.620,46	12.541,45
bij: batig saldo	17,18	-920,99
Vermogen eind jr	<u>12.637,64</u>	<u>11.620,46</u>
Fonds aanpassing website	1.000,00	0,00
Jeugdfonds	20.003,45	31.871,19
Overlopende passiva	1.671,00	1.172,54
	<u>34.312,09</u>	<u>44.664,19</u>

Zoetermeer, 16 september 2012 / EJT

Toelichting

Het afgelopen boekjaar heeft een positief saldo opgeleverd van € 1.017,18.

Dit is voornamelijk te danken aan de groei van het Robeco spaarfonds.

Het bestuur stelt voor van het batig saldo een bedrag van € 1.000 te bestemmen voor

het aanpassen van de website aan de stijl van de Vriendenband. Dit voorstel is in bovenvermelde cijfers reeds verwerkt.

Het verhaal achter het gemiste goud

Het is opmerkelijk, dat in het artikel over Gerda van der Kade-Koudijs door Chris Konings in de vorige Vriendenband het matige wisselen van Fanny Blankers-Koen ter sprake kwam. In het dit voorjaar verschenen boek 'Fanny Blankers-Koen – De huisvrouw die kon vliegen' van Kees Kooman had Gerda daar ook al het nodige over gezegd. Ik citeer: *'Maar met Fanny gebeurde, wat eigenlijk altijd gebeurde. Zij was bang dat zij te snel zou vertrekken en hield zich weer enigszins in. Met het blote oog nauwelijks te zien, maar het scheelde gauw een meter. Ze heeft er goede motieven voor (voorkomen om buiten het daartoe bestemde vak te wisselen), maar het kost tijd.'*

Slechte wissels, maar van wie?

In Londen kwam ons viertal er nog mee weg en was goud hun deel. Twee jaar later liepen de Nederlandse estafettevrouwen op het EK in Brussel er het goud echter door mis. Al moest een foto uitkomst bieden, want Fanny stormde vrijwel gelijk met de laatste Britse loopster over de finish. In die tijd waagde je het echter niet om je in je verslagen kritisch uit te laten over de toenmalige 'koningin van de atletiek'.

In de krantenverslagen van dat EK doken er dan ook allerlei wonderlijke passages op, die de juiste toedracht moesten verhullen. Zoals: *onze eerste drie loopsters wisselden slecht, waarna Fanny een achterstand van 5 à 6 meter goedmaakte* (Leeuwarder Courant), of: *het wisselen was bar slecht en daarmee ging zoveel terrein verloren dat zelfs de ontzaggelijke inspanning van Fanny ... slechts ten dele succes had* (Utrechts Nieuwsblad). De Sumatra Post (!) maakte het 't bontst: *de eerste drie loopsters wisselden namelijk slecht, namelijk Puck Brouwer, Kennia Stadt-de Jong en Gre de Jong* (moeilijk hoor, die namen - PW) ... *Als laatste nam Fanny Blankers-Koen het stokje over met een achterstand van vijf tot zes meter op het laatste meisje van de Britse ploeg. De Nederlandse loopster slaagde erin om het laatste Russische meisje voorbij te stuiven en vloog vrijwel gelijktijdig met de Britse tegenstandster over de eindstreep.*

Zwak

Dat het met de wissels niet liep in de Nederlandse estafetteploeg kan voor de toenmalige begeleiders geen verrassing zijn geweest. Reeds een maand vóór Brussel had eenieder dit tijdens de interland tegen Frankrijk in Carcassonne al vast kunnen stellen. *De tijd, 47,8 sec. was uitstekend, schrijft de AW in haar verslag, in aanmerking nemende, dat de baan niet snel was en de wissel tussen Gré en Fanny eveneens niet.*

Enkele weken later werd er in Treebeek tijdens een drielandenwedstrijd door hetzelfde vrouwenviertal een recordpoging gedaan op de 4 x 110 yards. Beide pogingen mislukten. De eerste keer kwam Fanny Blankers zelfs niet aan lopen toe, omdat tijdens de wissel van Gré de Jongh met haar het stokje op de grond viel. Met andere woorden: de schakel Gré de Jongh en Fanny Blankers-Koen bleek een zwakke bij verschillende gelegenheden die

direct aan de Europese kampioenschappen vooraf gingen. Men was dus gewaarschuwd. Het Utrechts Nieuwsblad wist te melden waar het aan lag: *De fout schijnt te zijn dat onze damesploeg vrijwel niet geoefend heeft.*

Slechte start?

Sommige media gingen blijkbaar zelfs zo ver om te suggereren, dat een slechte start van startloopster Xenia Stad-de Jong in Brussel het missen van het goud zou hebben veroorzaakt. In een aan haar gerichte brief van ene Constant, geschreven kort na dat EK, die ik begin dit jaar van Xenia's zoon Wim Stad ontving, lezen wij namelijk het volgende: *"Niet jij, maar Fanny en Gré de Jongh hebben de zaak verpest. Het lopen was goed maar de wissels waren onvoldoende. Ik heb speciaal natuurlijk op het lopen van Xenia gelet en ook Rinkel en Ans Koning, maar er was meer één mening, niet verloren door een slechte start van Xenia, maar door de zeer slechte wissels van laatstgenoemde loopsters."*

Xenia Stad-de Jong wisselt met Nettie Witziers-Timmer tijdens de 4 x 100 m estafette op de OS van 1948.

(foto beschikbaar gesteld door Atletiekerfgoed)

Wordt er in estafetteverband slecht gewisseld, dan kun je dat mijn inziens de startloper het minst verwijten. Die heeft immers tot taak om goed van start te gaan en daarna het stokje goed af te geven. En goed starten, dat kon je in die tijd aan Xenia Stad-de Jong wel overlaten.

Het hier geschetste beeld illustreert op onthutsende wijze, hoe in 1950 de verslaggeving om de hete brij heen draaide. De AW 'loste het probleem zelfs op' door in haar EK-verslag die 4 x 100 meter maar helemaal buiten beeld te laten. Geen woord erover! Slechts toenmalig NTC-voorzitter

Wim Peters durfde er in zijn AW-column enkele zinnen aan te wijden: *"De tweede plaats op de 4 x 100 bij de dames met een zodanig miniem verschil op de winnende ploeg, dat een foto moest uitmaken welke ploeg de snelste was, is eveneens een zeer eervol resultaat, al bekruipt ons het onbehagelijke gevoel, dat niet datgene is bereikt wat mogelijk ware geweest, indien de wisseltechniek beter voorbereid ware geweest. Het snelle lopen onze dames kon de slechte wissels niet compenseren."*

Klungelig

Tegenwoordig, met al die TV-camera's en andere elektronica waarmee alles tot in het kleinste detail wordt geregistreerd, zouden versluierende vormen van verslaggeving volstrekt zinloos zijn geweest. Er zou, zonder dat iemand daar iets tegenin had kunnen brengen, rechttoe rechtaan zijn geschreven, dat door de klungelige wissel van Gré de Jongh met Fanny Blankers-Koen Nederland een gouden medaille had verspeeld.

Piet Wijker

Nieuwe ontwikkelingen

Bijna zolang als er mensen op aarde leven bestaat er ongelijkheid, bestaan er op alle mogelijke terreinen verschillen tussen mensen. Slechts enkele voorbeeldjes uit zeer, zeer vele: arm en rijk, vernieuwers en volgers, mensen die durven en zij die afwachten. Zo zetten mensen met kennis, durf, ideeën en geld bijvoorbeeld een fabriek op en nemen genoeg mensen in dienst om het product waar zij brood in zien, te gaan maken. Daarvoor zijn grondstoffen nodig die uit moedertje Aarde worden gehaald. Dat betekent weliswaar een stukje uitputting, maar je krijgt er wat moois voor terug en dat is ook wat waard.

Als het succes heeft verdient “de baas” veel geld en dat besteedt hij onder andere aan luxe producten die zijn leven veraangename. Geen misverstand: dat heeft hij ook verdiend! Daarvoor zijn natuurlijk grondstoffen nodig die uit moedertje Aarde worden gehaald. Dat betekent weliswaar een stukje uitputting, maar je krijgt er wat moois voor terug en dat is ook wat waard.

De fabrieksarbeiders die hiervoor geen, of nauwelijks inkomen hadden, zijn blij met hun zuurverdiende centen. Ze kunnen weer zelfstandig in hun dagelijkse behoeften voorzien en hebben heel af en toe wellicht de kans eens “een extraatje” aan te schaffen. Voor “dagelijks” en “extra” zijn grondstoffen nodig die uit moedertje Aarde worden gehaald. Dat betekent weliswaar een stukje uitputting, maar je krijgt er wat moois voor terug en dat is ook wat waard.

Dit alles leidt ertoe dat “de wet van Epicurus” in werking treedt. (Epicurus was die man met die kruk wiens been door zijn baas gebroken werd en die we enkele Vriendenbanden eerder tegenkwamen.)

Epicurus stelde namelijk: “Als genoeg te weinig is, is niets genoeg.”

De fabriek moet niet alleen winst maken, maar elk jaar méér winst. Zo niet? Dan kost dat de baas de kop. Tegelijk eisen de arbeiders, gesteund door hun vakbond, ieder jaar meer loon.

Zo wordt het schip onbestuurbaar en kan alleen nog door de wal gekeerd worden.

De baas bedong daarom bij voorbaat een hoge “oprotpremie”, dan wel een bedrag om het afbreukrisico af te kopen. De arbeiders bedongen een vaste aanstelling, met ontslagbescherming, salarisindexering en een pensioenregeling. Want als genoeg te weinig is geworden, willen beiden zo lang mogelijk minimaal behouden wat ze hebben, als meer er niet inzit.

Natuurlijk gaat zoiets een keer wringen en daar zijn we tegenwoordig maar al te vaak getuige van.

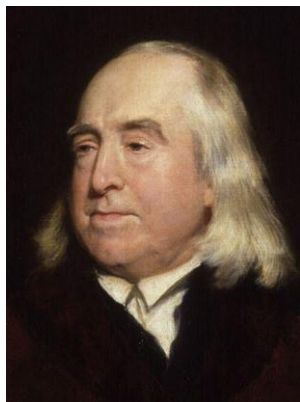
Er is steeds meer zorg over de nog beschikbare aardse grondstoffen. Prachtige regelingen, “verworven rechten” worden in hoog tempo afgebouwd: wetsontwerp limitering afkoopregelingen, we vinden nu flexwerk en zzp-ers heel gewoon in plaats van levenslange vaste aanstellingen.....

Op steeds minder terreinen is momenteel groei-groei-groei nog mogelijk.

Technologie, dat gaat nog een beetje en dan in het bijzonder alles wat met communicatie te maken heeft. (Hebben we wel genoeg beta opgeleide mensen voor nodig, een studierichting die overigens van laag tot hoog niet bijster populair meer is.) Communicatietechnologie heeft, vooral de laatste tientallen jaren, een enorme vlucht genomen. Het begon in de prehistorie heel eenvoudig, met klank, lichaamstaal, geur, tekens, schrift. In de middeleeuwen kwamen er troubadours bij, de rooksignalen van Indianen, postduiven, het scriptorium in kloosters waar teksten werden gekopieerd en bibliotheken waar deze werden bewaard, plus boekdrukkunst.

Tegenwoordig gaat het verschrikkelijk snel.

Ontstaan in	Communicatiemiddel		Ontstaan in	Communicatiemiddel
1793	Telegraaf		2003	Skype
1843	Fax		2003	LinkedIn
1860	Telefoon		2004	Hyves
1895	Radio		2004	Facebook
1951	Televisie		2006	Twitter
1969	Internet		2007	Iphone
1980	Mobiele telefonie		2011	Google +
1997	Smartphone			

Jeremy Bentham
(foto Wikipedia)

Alles (van elkaar) kunnen weten door alles van elkaar te zien, te horen.

De Ierse jurist/filosoof Jeremy Bentham (1748-1832) was de bedenker van het panopticum, een koepelgevangenis. Door die vorm waren er maar verbazend weinig gevangenvaarders nodig, want iedere gevangene **meende** dat zijn doen en laten vanuit het centrale punt van de bewaarder elk moment van de dag gezien werd en hield zich daarom rustig!

In de goed zichtbare kastjes langs de weg zitten vaker niet dan wel camera's om de snelheid te meten waarmee we langsrijden. We rekenen op de onzichtbare camera en passen ons rijgedrag aan.

Heeft deze hele gang van zaken ook invloed op atletiekbeoefening? Nou en of! Hou je vast: er komt een

eind aan de sinds mensenheugenis bestaande relatie atleet - trainer. De trainer hoeft er niet meer naast te staan om alles van de atleet te weten.

Fantastische mogelijkheden dus! En de dag zal niet ver meer zijn, dat dit allemaal niet alleen theoretisch, maar ook reëel uitvoerbaar zal zijn!

Binnenkort zal elke trainer van huis uit een atleet kunnen volgen, elke seconde van de (trainings- of wedstrijd)dag, op elke locatie. Iedere training wordt immers van huis uit gezien door de trainer op het moment dat deze plaats vindt. Aanwijzingen, correcties zijn bij wijze van spreke al onderweg naar de atleet, voordat de poging of oefening beëindigd is. Atleten en trainers die nu nog op Papendal “wonen” en werken kunnen dat voortaan gewoon thuis doen. Genoeg technische communicatieve hulpmiddelen! Ook als de trainer een keertje iets anders moet doen, voelt de atleet zich bekeken.

De zo verfoeide whereabouts kunnen worden afgeschaft en vervangen door een systeem dat de menselijke waardigheid en vrijheid veel beter respecteert.

Nog een consequentie: bestuurders en overige kaderleden reizen niet meer het hele land door om elkaar in één ruimte te ontmoeten voor overleg, voor een vergadering. Tijd- en geldwinst!

En toch....., zo'n ontwikkeling voelt niet goed.

Een atleet kan door een evenwichtige, goed opgebouwde en uitgebalanceerde training tot ongeveer 90% van de topvorm opbouwen. Het laatste stukje komt er alleen maar door factoren als “positieve” concurrentie, in (opbouw-)wedstrijden, maar ook in gezamenlijke trainingen; door de juiste peptalk, prikkels en bemoediging op het meest passende moment, “face to face”.

Als bestuurders, die stevig van mening verschillen, over moeilijke onderwerpen moeten beslissen, komt een doorbraak nooit tot stand als zij niet bijeenkomen.

Fysieke afstand maakt ingraven-in-het-(al dan niet veronderstelde)-eigen-gelijk zó intens gemakkelijk!

Als zo vaak, de kunst is niet om continu voorop te (willen) lopen, maar om het evenwicht te vinden tussen wat mogelijk en wat werkbaar is om als beste de finish te bereiken.

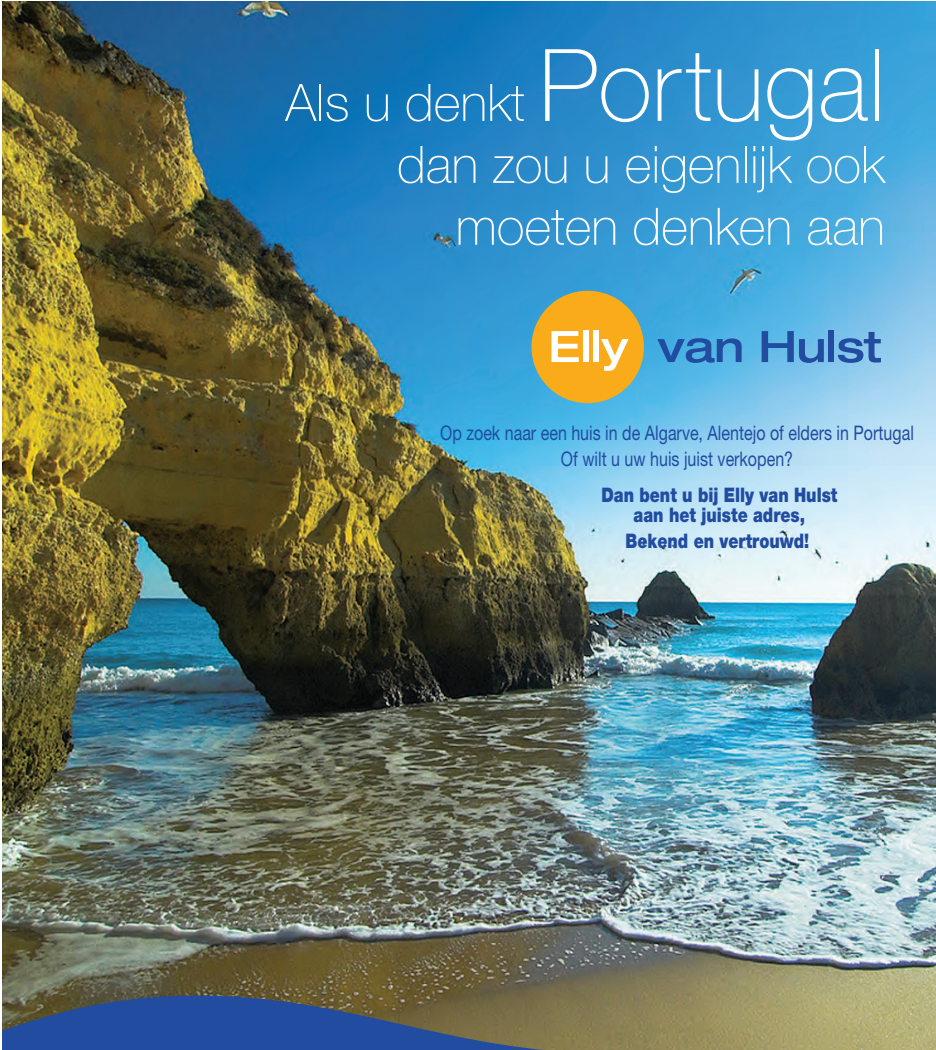
De communicatietechnoloog:

“Ik denk vooruit.”

De atleetiker:

“Ik denk na.”

Hugo Tijmans

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

Bezoek aan de Olympische Spelen Londen (2)

Van 3 tot en met 7 augustus hebben wij de Olympische Spelen in Londen bezocht.

De heenreis viel erg mee. Geland op Heathrow Airport hadden we vrij snel de ‘underground’ Piccadilly Line naar Earls Court, waar ons hotel zich bevond. Dezelfde avond hadden we graag naar het tennissen gewild, maar daar was in de voorverkoop niet aan te komen.

Toen hebben we maar eens voor boksen, lichtgewicht mannen gekozen. Dat was al gelijk een hele belevenis en goed om in de sfeer te komen. Leuk om te zien dat alles draait om 2 bokkers en het land waarvan ze vandaan komen. Het is namelijk zo dat na 3 rondes van 3 minuten, er voor de volgende wedstrijd weer een nieuwe scheidsrechter en nieuwe juryleden worden geïntroduceerd, personen die natuurlijk uit diverse landen zijn gesorteerd. Een heel spektakel dus.

Ook onze eerste kennismaking met het Olympisch Park was een ervaring apart. Er waren 2 underground stations in de buurt. Maar dan ben je er nog niet. De duizenden bezoekers werden door vriendelijke vrijwilligers geleid tussen een cordon van hekken naar het Olympisch Park, nog zeker een half uur lopen. We waren met onze reizen naar het dorp soms 1 à 2 uur aan tijd kwijt.

De groep Frank was onder meer getuige van de interessante strijd op de 5000 m vrouwen tussen vrnl. Tirunesh Dibaba, Meseret Defar en Viola Jelagat Kibiwot. (foto Wikipedia)

We waren met zijn zevenen en met de inschrijving voor de voorverkoop werden wij genoodzaakt om ons te splitsen in een groep van 4 en een groep van 3. Dat werden de groep ‘Tom’, en de groep ‘Frank’. Op deze manier werd het gemakkelijker om aan tickets te komen.

Groep Frank had de volgende dag tickets voor atletiek in het Olympisch Stadion. O.a. waren daar de series 100 m (met Usain Bolt en Martina) en de zevenkamp voor vrouwen (met o.a. Dafne Schippers). Verder ook gezien: de

series 5000 m vrouwen. Het was genieten van de atletiek, maar vooral ook van de sfeer. Toevallig zaten wij naast de voorzitter van de KNAU.

De groep Tom had 's middags tickets voor het basketbal en 's avonds tickets voor beachvolleybal. Beachvolleybal was een heel spektakel, met een 'amerikaanse sfeer' van veel lawaai en muziek rondom de arena, waardoor het sportieve deel wel werd verstoord.

De volgende dag zijn we met zijn zevenen al vroeg naar de marathon voor vrouwen gegaan en vonden een plaatsje vlakbij de 'Big Ben'. Veel mensen op de been, veel contacten rondom. We werden wel getroffen door een uitgebreide hoosbui. De dames hebben wij twee keer langs zien komen.

's Middags gingen we met zijn allen naar waterpolo dames. Leuke wedstrijden, maar veel zie je niet van wat er allemaal onder water gebeurt.

's Avonds zijn we naar het Holland Heineken Huis geweest. Helaas was er geen huldiging, maar we hebben daar wel op de grote schermen de finale 100 m mogen aanschouwen. Met een geweldige Usain Bolt. Wij vonden het HHH wat tegenvallen: erg commercieel (bijvoorbeeld een maaltijd slappe patat met 2 stokjes saté voor 8 pond) en nogal massaal.

Op de derde dag hadden we 7 tickets voor het hockey dames. Helaas hebben we de Nederlanders niet zien spelen. Wel een paar andere wedstrijden in een prachtig overzichtelijk stadion met blauwe speelmat.

De groep Tom had in de middag nog het turnen. Daar hebben zij heel erg van genoten; ook was er op dat moment een huldiging. Epke Zonderland hebben wij helaas gemist, omdat hij de volgende dag optrad. Maar met de wedstrijden op de brug met ongelijke leggers, de ringen en de bok was er voor ons veel moois te zien.

In de avond bezochten wij het volleybal, vlakbij ons hotel in Earls Court. Er waren 2 redelijk spannende wedstrijden met o.a. Brazilië en Duitsland.

Op de laatste dag togen wij weer met zijn zevenen naar het Olympisch Stadion om weer de atletiek te zien. Daarbij waren o.a. de series 110 m horden met de later gebliesseerde Gregory Sedoc (jammer!) en het drama van de Chinese favoriet, die eveneens gebliesseerd de baan verliet. Verder ook de series 200 m met o.a. Martina en wederom Usain Bolt en Blake. En natuurlijk hebben we de diverse werp- en springnummers mogen aanschouwen, zoals speerwerpen vrouwen en hink-stap-sprong mannen.

Na een middagmaaltijd in de Pub gingen wij moe maar voldaan met de trein terug naar Rotterdam.

Het was een hele belevenis met duizenden mensen om ons heen in een zeer dynamisch Londen!

Frank Jutte

Verslag fietsweekend te Roosendaal

Het eerste weekend van september was het weer zover: er zou weer worden gefietst door de Vrienden. Dit jaar was de organisatie in handen van de familie Van Mechelen. Dus was het de beurt aan de omgeving van Roosendaal om doorheen te fietsen. Vele vrouwen en mannen sterk was de samenstelling van de ploeg. Helaas was er een aantal afzeggingen van trouwe fietsleden vanwege gezondheidsredenen. Namens de fietsers van harte beterschap. En volgend jaar rekenen we weer op jullie.

Op vrijdagavond waren er al vele fietsers naar het Brabantse land getogen. Er werd gezamenlijk gegeten en er was een ‚meet en greet’ georganiseerd. Iedereen had er zin an. En het weer nodigde uit tot een gezellig fietsend samenzijn.

Zaterdagochtend werd onder het genot van een kopje koffie en een stuk appeltaart uitleg gegeven over de fietsroute en het culinaire gedeelte van de dag. Voor het eerst was er ook een soort supervisorsechtpaar aanwezig. Tineke en Peter Godschalk trokken als een stel kwartiermakers naar de afgesproken terrassen, hielden de zonnige plaatsen in de gaten en waren zo onderdeel van de club fietsers.

Door de mooie bossen en weidse landschappen, ontstaan door turfafgravingen ,trok de bonte stoet fietsers. Voorop om het juiste tempo aan te geven reed Elly van Mechelen, gevolgd door de Vrienden die dan weer naast die en dan weer naast die Vriend reden. Zo kon je elkaar de laatste nieuwtjes vertellen en samen van de mooie tocht genieten.

Het onbemande douanehuisje op de grens met België. (foto's Paul van Gool)

We kwamen langs het gebied waar Henriette Roland Holst haar mooie gedichten heeft geschreven en de grens naar België werd overschreden. Er stond nog een onbemand douanehuisje. Dat was vroeger wel anders. Er was een smokkelroute tussen de beide landen en de douane was heel actief. Een grafsteen herinnerde aan een verkeerde afloop van een grensoverschrijding. Een spontane hulde door het aanheffen van het Lied: Hij was een smokkelaar, werd zijn deel.

De eerste stop was bij een ijsboerderij. Het ijs was er inderdaad heerlijk. Vervolgens werd er verder gefietst, een lang lint fietsers of gezellig naast elkaar keuvelend. Door het bos hobbelen en over asfaltwegen naar Schijf voor de lunch.

Ons echtpaar had zich al weer gesetteld en we sloten ons bij hen aan. Broodjes en soep werden genuttigd en ook de kwekkeboomkroketten werd alle eer aangedaan.

Het was verleidelijk om te blijven zitten, want het diner zou op dezelfde plaats gehouden worden. Maar sportief zoals we zijn als Vrienden, stapte toch iedereen weer op de fiets

om de tocht te vervolgen. Paul van Gool gaf weer blijk van zijn enorme historische kennis. Het glooiende landschap was door mensenhand ontstaan.

De inwendige mens komt altijd goed aan zijn trekken tijdens zo'n fietsweekend.

Het tweede deel van de fietstocht werd de groep wat opgerekt. Het blijkt toch een

hele kunst om een juist tempo aan te houden. Maar uiteindelijk arriveerde iedereen weer op de plaats van vertrek, trots op de geleverde prestatie, de tocht was 55km, een beetje verbrand en dorstig. Er werd nog wat gedronken en de organisatie van wie met wie naar het restaurant zou rijden duurde even, maar toen werd de dag toch beëindigd met een gezellig diner. 's Middags was al gekozen en gelukkig wist iedereen nog wat hij/zij had besteld, het eten was heerlijk, de drankjes smaakten ook goed en de gesprekken waren geanimeerd.

Hulde aan de organisatie. Het fietsweekend voldeed aan eenieders verwachting.

Na een goede nacht en een heerlijk ontbijt werd er afscheid genomen van Vrienden, de vorige avond was dat ook al gebeurd. Een klein gezelschap ging zich nog verder verdiepen in het leven en de werkomgeving van de dichters H. Roland Holst en twee dapperen fietsen terug naar Zuid-Holland, omdat de trein een dagje niet over de Moerdijkbrug reed. Op de fiets was dat trouwens een hele ervaring.

Kortom een geslaagd weekend. Volgend jaar willen we graag in het oosten van het land fietsen, dus Vrienden uit die omgeving meld je aan voor de organisatie.

Een fietsweekend is een reünie in het klein en een prima gelegenheid om weer een mooi stuk van Nederland te ontdekken.

Riet van der Enden

Henk Kalf fietste naar Santiago de Compostella

Over fietsen gesproken: vorig jaar kondigde ons lid Henk Kalf in Vriendenband nr. 6 aan, dat hij van plan was om dit jaar de fietstocht te maken naar het Spaanse bedevaartsoord Santiago de Compostella.

Op 1 juli van dit jaar was het zover. Optimaal geprepareerd vertrok Henk die dag vanuit Groningen voor zijn geplande tocht, waarbij hij hier en daar van de vaste route afweek. Zo fietste hij in België de kustroute en deed hij in Frankrijk Pau aan, om daar de finish van een Tour de France-etappe van nabij mee te kunnen maken. (Zie ook op You Tube: ‘Groninger fietst naar Santiago de Compostella’)

Henk die, zoals eerder verteld, altijd alles rond zijn sportieve activiteiten minutieus vastlegt, meldt: “Ik ben aangekomen in Santiago op 29-07-2012 om 15:15 uur, 3010 km gefietst in 29 dagen. De terugreis begonnen op 31-07-2012 naar Groningen en aangekomen op 24-08-2012 om 13:30 uur na 2881 km in 25 dagen. Totale aantal kilometers van mijn reis op de fiets: 5891 km in 54 dagen.”

Bijna 6000 km in nog geen twee maanden. Welke 65-plusser doet hem dit na?

Piet Wijker

[Bloemen bij thuiskomst van een zo op het oog superfitte Henk Kalf op 24 augustus 2012.](#)

(foto Rik Jan Luiting)

SR **START
TO RUN**
powered by atletiekunie

ik zie je zaterdag!

asics

RUNNERS
HUB

POLAR
LISTEN TO YOUR BODY

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► Op zoek naar een 'Olympisch' atleet

Het was de tweede of derde dag van de Olympische atletiekwedstrijden, toen de telefoon ging.

„Ja met De Geus, nee met een H, dus De Heus. Kunt u even nazien, of mijn grootvader in de finale stond van het kogelslingeren in 1928?!”

Als je zo'n telefoontje krijgt, moet er meer achter zitten, want je kunt op allerlei sites en in boeken nazien wie de finalisten waren in 1928 en daar is geen Willem de Heus bij.

Tijdens dat telefoongesprek snel even het boek van Ton Bijkerk erbij, ranglijst allertijden en alle Nederlandse kampioenen, maar geen De Heus. Maar dan zegt kleinzoon De Heus: *Geen deelnemer??? Ik heb hier de foto in Olympische kleding, een deelnemerskaart en de startlijst.*

Toch nog even het boek van Volker Kluge erbij met de officiële uitslag:

1^e O Callaghan, Patrick Ierland 51,39 m

6^e Connor, Frank USA 46,75 m.

Henk Kamerbeek viel met 46,02 m in de kwalificatie net buiten de finale. De vader van Eef was in 1928 Nederlands kampioen geworden met 45,76 m.

Dan vraag ik aan De Heus, of hij de foto van zijn opa kan scannen, alsmede de startlijst. Twee dagen later krijg ik netjes op de computer de hierbij afgedrukte gegevens. Een mooie foto en inderdaad het boekje met de deelnemers, waar onder de naam van Kamerbeek die van De Heus prijkt.

Willem de Heus in vol Olympisch ornaat.

Dus overleg met Paul van Gool, die vervolgens in het digitale archief van het Utrechts Nieuwsblad gaat zoeken (de AW bestond nog niet in die tijd) en de naam vindt van de Zeister atleet De Heus met ca 35 meter achter zijn naam, plus een uitslag van 37 meter. Alleen was dat geen Olympisch niveau.

Er wordt geschreven, dat er nog een testwedstrijd zou worden gehouden, maar later blijkt die te zijn afgelast.

ATHLETISME. Lancement du Marteau.		
15 heures.		Distance
199 Stenerud, H.	Norvège	
242 Zemi, C.	Italie	
236 Poggioni, A.	Italie	
824 Djuro, G.	Yongoslavie	
167 Aguirre Delgado, J.	Mexique	
475 Nokes, M. C.	Grande-Bretagne	
502 Black, E.	Etats-Unis	
513 Caskey, K.	Etats-Unis	
514 Connor, F.	Etats-Unis	
531 Gwynne, D.	Etats-Unis	
309 Kamerbeek, H.	Hollande	
306 De Heus, W.	Hollande	

Dan, enkele weken later, de verzamelaar van 1928 Jaco Treurniet uit Harderwijk nog eens gebeld. Die wist het ook niet en hij had er alle bladen van De Telegraaf in zijn verzameling op nagezocht, want hij had van de kleinzoon van De Heus dezelfde vraag gehad.

In het officiële rapport van 1928 in onze bibliotheek staat bij de atletiekdeelnemers echter wel degelijk ook de naam van De Heus!!

Gedeelte van de deelnemerslijst op de Olympische Spelen in 1928.

Voorlopig hebben we de handdoek in de ring gegooit, maar leggen we de vraag toch even aan alle Vrienden voor. Is er meer bekend over De Heus, of weten jullie van andere soortgelijke situaties, laat het ons dan weten.

Chris Konings

Rien van Haperen van Papendal naar Amsterdam

Toen we op vrijdag 28 september de burelen van het Bonds bureau betraden voor onze bestuursvergadering, troffen we op deuren en kasten posters aan met daarop een foto van Rien met teksten als bedankt en succes gewenst. En inderdaad, een dag eerder vond het afscheid plaats van de directeur van het Bonds bureau. Zoals bekend gaat hij naar de organisatie van het EK2016 in Amsterdam als kwartiermaker.

De Vrienden sluiten zich natuurlijk aan, zowel bij het bedanken als bij de succeswens. Wij hebben voortreffelijk met Rien samengewerkt en daardoor was hij belangrijk voor de goede band tussen Atletiekunie en onze vereniging. Wij wensen John Bos veel succes en plezier bij zijn aantreden als waarnemend algemeen directeur en we hopen de samenwerking op dezelfde voet te kunnen continueren, iets waar we eigenlijk al van overtuigd zijn.

Chris van der Meulen

Zonovergoten 14^e Vrienden Golfdag op ‘Prise d’eau’ groot succes!

25 spelers en 4 vaste supporters verzamelden zich dit keer op het zonnige terras van de golfbaan ‘Prise d’eau’ bij Tilburg voor de 14^e editie van onze “Vrienden Golfdag”.

Naast wat afzeggingen konden we ook twee nieuwkomers, Edine van Heezik en Edith van der Ham binnen onze groep verwelkomen.

Rond het middaguur werd er afgeslagen om na 18 holes vast te kunnen stellen wie er dit keer met de prijzen vandoor zouden gaan.

Te beginnen bij de **longest drive**, deze prijs ging bij de dames naar Ella Hoogendoorn en bij de heren naar Nick Mosselman.

De prijs voor de **neary** ging dit keer naar Jennie Struijk bij de dames en Benno Hoogendoorn bij de heren.

Waar er oorspronkelijk altijd sprake was van “alleen” een individuele score, was er nu ook een prijs voor de beste drie teams met het volgende resultaat:

1^e het team: Edith van der Ham, Roelof Veld en Paul van Gool met 76 stbf. punten

2^e het team: Jennie Struijk, Nel Smeman en Benno Hoogendoorn met 75

3^e het team: Hilda van Doorn, Nick Mosselman en Wim Berkhout met 74

In de individuele wedstrijd gingen de prijzen naar:

1^e Nel Smeman met 37 stbf. punten

2^e Ella Hoogendoorn 34

3^e Hilda van Doorn 33

4^e Nick Mosselman 33

5^e Wilma van Gool 32

6^e Piet Waaning 32

7^e Babs van der Groep 32

Eddie Turk legde dit keer, na veel bloed zweet en tranen, beslag op de **poedelprijs**.

Al met al was het weer een geweldige dag die werd afgesloten met een voortreffelijk diner.

Volgens goed gebruik neemt winnares Nel Smeman de organisatie van onze 15^e golfdag (3^e lustrum) op zich.

Rijn van den Heuvel

Olympisch jurygeknoui

Dat het in Londen 1948 vaak mis ging bij jurybeslissingen, is algemeen bekend. Vraag het maar aan onze 10 kilometerloper Sjef Lataster. Maar dat zich dit anno 2012 ook nog zou voordoen, had ik nooit gedacht.

Beste Vrienden, jullie hebben het natuurlijk ook allemaal gezien:

▶ 1^e Het geknoui bij de kwalificaties van het hoogspringen van de vrouwen. De eis was 1,93 m en 14 vrouwen haalden dat. De jury zegt: dan springen we met maximaal 12 vrouwen, vanwege het tijdschema. Het jurydrama duurde 15 minuten lang en Ariane Friedrich was het belangrijkste slachtoffer.

▶ 2e De series mannen 100 meter met in baan 7 Asafa Powell en in baan 4 Churandy Martina. De laatste 10 à 15 meter loopt Powell, kijkend naar het tv-schermbild, in de baan van Martina. De scheidsrechter doet niets, want niemand heeft geprotesteerd!! Wrang, want Martina was 4 jaar geleden slachtoffer op de 200 meter door met 1 spikepunt in de verkeerde baan te lopen...

▶ 3e De 800 meter van de 7-kamp bij de vrouwen, natuurlijk is er altijd wel wat duw- en trekwerk. De Duitse atlete Schwarzkopf ging voor de derde plaats. De uitslag liet heel lang op zich wachten, uiteindelijk kwam die met Schwarzkopf op een 16 of 17^e plaats. Je had de reporter van het ZDF moeten horen.

Er werd vele malen een herhaling getoond van wat er gebeurd zou zijn. Mis, helemaal niets. Pas een uur later werd alles rechtgezet en werd Schwarzkopf uiteindelijk zelfs nog tweede ook. Maar de atlete in kwestie was helemaal van de kaart.

▶ 4^e Kogelslingeren vrouwen met Betty Heidler, nog drie worpen te gaan. Ze staat vijfde, veel te laag voor haar kunnen. Dan de vierde worp, die komt er goed uit en landt op ca 78 meter. Maar op het scherm verschijnt 72,50 of zoiets. Een atlete kan niet op een halve meter zien wat de geworpen afstand is, maar dit verschil ziet iedere atleet. Heidler protesteert en een meer dan gênante vertoning volgt. Eerst krijgt ze een extra worp toegewezen, wat moet je daarmee??? Na een uurtje wordt de worp met een ouderwets stalen meetlint opnieuw gemeten en krijgt ze alsnog de 78 meter en brons. Dat kon, omdat via tv-schermen de bomtrechter in het gras nog te zien was.

Wat nu als het discuswerpen was geweest?

Het blijft bij de IAAF net als bij de FIFA een heel gedoe om met moderne hulpmiddelen te leren werken. Een discusworp op 5 of 10 cm nauwkeurig vaststellen met het blote oog? Het gaat wel om goud of zilver. Dat moet toch elektronisch kunnen?

Graag commentaar van John Schoemaker, want die man weet alles.

Chris Konings

VOOR HET VOETLICHT

Toevallig al vijftientig jaar de beste

Marjan Olyslager draagt graag bij aan het enthousiast maken van jonge atleten voor de atletiek: “Ik heb er zóveel lol aanbeleefd, dat gun ik iedereen.”

(foto Piet Wijker)

Infobox

<i>Naam:</i>	Marjan Ingrid Olyslager
<i>Geboren:</i>	8 maart 1962 te Den Haag
<i>Discipline:</i>	hordelopen, sprint, verspringen
<i>Titels:</i>	Ned. kampioene B-meisjes: 100 m 1977, 1978; 80 m hrd. 1977, 1978 A-meisjes: 60 m ind. 1979, 1980; 100 m 1979; 200 m 1979, 1980; 60 m hrd 1980; 100 m hrd 1979, 1980; ver ind. 1980 Sen. 100 m 1989; 100 m hrd. 1981, 1982, 1983, 1985, 1987, 1989; ver 1983
<i>Deelnemer OS:</i>	1988
<i>Deelnemer WK:</i>	1983 (+ WK indoor 1987, 1989)
<i>Deelnemer EK:</i>	1986 (+ EK indoor 1988)
<i>Deelnemer EJK:</i>	1979
<i>Records:</i>	Ned. recordhoudster 100 m hrd; indoor: 50 m hrd. + 60 m hrd.
<i>PR's:</i>	60 m ind.: 7,56 s; 100 m: 11,63 s; 200 m: 23,93 s; 50 m hrd ind.: 6,91 s; 60 m hrd ind.: 7,89 s; 100 m hrd: 12,77 s; ver: 6,17 m

Psychologische barrières zijn een bekend fenomeen in de atletieksport. Het zijn prestatieve grenzen die zo op het eerste gezicht om onverklaarbare redenen gedurende langere tijd onneembaar blijken. Ik heb het hier dus niet over tot nu toe nimmer geleverde prestaties waarvan nog maar moet worden aangetoond, of de mens die ooit zal kunnen realiseren, zoals daar zijn de 9,50 s op de 100 m voor mannen, de 80 meter bij het discuswerpen voor vrouwen, of de 2,50 m bij het hoogspringen voor mannen, om maar wat te noemen. Nee, het gaat om prestaties die elders allang zijn geleverd, maar waar binnen een bepaalde groep, streek of land soms jarenlang vergeefs op wordt gejaagd. Zo is bij polshoog in ons land nog geen vrouw ooit over de 4,50 m heen gesprongen, terwijl al sinds jaar en dag op een toernooi van enige importantie de wedstrijd pas op die hoogte begint. Op de 5000 m zitten we bij de mannen met ons nationale record van 13.13,06 nog een flink eind verwijderd van de 13 minutengrens, waar wereldwijd zo'n 85 man allang doorheen zijn gebroken. Om over die vermaledijde 1,90 metergrens bij het hoogspringen vrouwen maar te zwijgen. We schijnen er, althans buiten, maar niet overheen te kunnen komen, terwijl er rondom ons heen – zelfs vlak over de grens, in Duitsland en België – doorgaans tenminste 10 centimeter hoger wordt gesprongen.

Eén schaap

Vaak is het met die barrières zo dat als eenmaal één schaap over de dam is, er weldra meerdere volgen. Maar niet altijd gaat die vlieger op. Zoals bij de prestaties van Marjan Olyslager op de 100 m horden. Eind jaren tachtig verrichtte zij voor ons land baanbrekend werk door als eerste onder de dertien seconden te duiken. Niet één keer presteerde zij dat, niet twee keer, nee liefst acht keer doorbrak zij die grens. Met als beste prestatie haar 12,77 s in 1989, tot op de dag van vandaag ons nationale record. Daar zou ze dit jaar in Londen nog een heel eind mee zijn gekomen, kan ik u melden. Tot op de dag van vandaag heeft echter niemand haar voorbeeld kunnen volgen. Al was het vooral dikke blessurepech die Judith Vis er indertijd van weerhield en gloort er met de eerder door ons Jeugdfonds gesteunde Sharona Bakker nieuwe hoop.

Toevallig atletiek

Toch was het min of meer bij toeval, dat Marjan Olyslager als tiener in de atletieksport verzeilde. “Ik heb geen broers, zussen, of ouders die in de atletiek iets hebben. Weet je, dan zit je in Terneuzen en daar kan je, denk ik, voetballen als jongetje, of gymmen als meisje en misschien ook nog volleyballen, ik weet het niet meer precies”, blikt Marjan terug op die periode. Terneuzen, niet bepaald het sportieve centrum van Nederland, beschikte echter wel over een actieve atletiekvereniging, Schelde Sport, en toen tijdens een sportdag van school bleek, dat Marjan succesvol was op de atletieknummers, mocht ze er een maand gratis komen trainen. “Het was sowieso in mijn geval wel een individuele sport geworden, denk ik, want ik was een buitenkind dat graag wilde bewegen, dus atletiek was prima. Dan tref je ook nog een trainer (Ad Hendriks – PW) die het leuk genoeg vindt om je, naast de gewone loopnummers, ook andere onderdelen aan te bieden. En die inventief genoeg is om wat vormen te bedenken om je een onderdeel aan te leren

en het ook nog een beetje leuk te houden. Want horden, net als polshoog en kogelslingeren, dat zijn toch onderdelen waarbij je altijd moet slepen met spullen. Voor hetzelfde geld waren er alleen looptrainers geweest en was ik er na een paar jaar weer weggegaan.”

Vonk

Marjan Olyslager raakte echter al doende gemotiveerd, vooral toen ze merkte dat ze op de sprint, het verspringen en hordelopen meer in haar mars had dan haar leeftijdgenootjes. “Bij mij was dat een prikkel.” Het besef dat je iets beter kan dan een ander, groeit geleidelijk. “In wedstrijden merk je dan: hé, Zeeuws kampioen! Ja, het betekent natuurlijk niks, maar op die leeftijd is dat wel leuk. Als je dan een trainer hebt die zegt: *kom op, we gaan naar de Nederlandse kampioenschappen*, terwijl je denkt van: goh, dáár helemaal, is dat niet te hoog gegrepen en hij: *nee joh, we gaan gewoon met z’n allen*, dan leer je daar wel van. Het is goed dat ik Ad Hendriks tegen het lijf ben gelopen, want die heeft mij denk ik de vonk voor atletiek bijgebracht, het enthousiasme.”

In 1977 had Marjan, op het moment ik haar voor de allereerste keer tijdens een training in Terneuzen aan het werk zag (ik schreef hierover eerder in Vriendenband nr. 2, 2009), bij de B-meisjes net haar eerste nationale titels veroverd. Mij was toen al opgevallen, hoe serieus zij haar training opvatte. Drie jaar later stond haar titelteller bij de junioren intussen op dertien en had ze er ook al een EJK opzitten. Het was het jaar 1980, waarin zij ging studeren, op kamers ging wonen in Breda en voor Wilfried Geeroms koos als coach. De Belg was in die tijd bondscoach in Nederland en met hem had Olyslager een klik. Toch had ze een forse duw in de rug van Ad Hendriks nodig om tot die overstap te besluiten. “Ad zei: *ga je studeren in Breda? Nou, dan kan je gewoon naar België heen en weer. Dan ga je volledig bij Wilfried trainen. Daar kan je meer leren. Dus ga*. Eigenlijk moest ik een schop onder mijn kont krijgen, want ik hechtte toch wel erg aan het vertrouwde. *Ga!* Ik denk dat Wilfried Geeroms degene is geweest die mij uiteindelijk in contact heeft gebracht met de internationale atletiek, die ook gezegd heeft: *nou, jij kan echt wat*.”

Met het NOC naar Moskou

Intussen was Marjan Olyslager super gemotiveerd. Zij was die zomer met een jeugdkamp van het NOC uitgezonden geweest naar de Olympische Spelen in Moskou, een activiteit op instigatie van het IOC, die ook nu nog plaatsvindt. De door de verschillende NOC's uitgezonden jeugd wordt samengebracht in een universiteitsgebouw, of studentenhuusvesting. Zo ontstaat een soort Olympisch dorp in het klein, van waaruit de jongens en meisjes met bussen naar de verschillende evenementen worden gebracht, afgewisseld met enkele culturele bezoeken. Het maakte een onvergetelijke indruk op Marjan Olyslager, meer dan welk ander toernooi ook waaraan zij later zelf zou deelnemen. “Die uitzendingen gebeuren nog steeds. Ook in Beijing was er zo’n jeugdkamp, alleen nu in Londen niet, geloof ik. Toen, in 1980, werden er sporters uit verschillende sporten van 17, 18 jaar of zo uitgeselecteerd door hun bond, totaal zo’n man

of twintig. Die mochten mee met het NOC naar de Spelen, een week lang sport kijken en wat culturele dingen. Bij wijze van stimulans. Zo van: Je bent nou een leuke junior, maar dit is het echte werk! Voor mij was dat echt de wereld intrekken, vanuit Terneuzen, of all places..! Dat heeft heel veel indruk op mij gemaakt.”

Pret voor twee

Die ervaring, gevoegd bij de begeleiding van Wilfried Geeroms maakte, dat Marjan Olyslager in de jaren tachtig op het hordelopen bij de vrouwen in Nederland de dienst uitmaakte. Tussen 1981 en 1989 werd zij twaalf keer kampioene, zes om zes hordetitels, netjes verdeeld over binnen- en buitenkampioenschappen. Werde ze een keer geen kampioene, dan kwam dat door ziekte of een blessure. Ze maakte in die periode alles mee, WK's en EK's binnen en buiten plus de Olympische Spelen in Seoul. Haar beste prestatie: een zilveren medaille op de 60 m horden tijdens de EK indoor van 1988 in Boedapest in 7,92 s, achter de in 7,77 s winnende Oost-Duitse Cornelia Oschkenat, nadat zij een maand ervoor op dit nummer een tweede magische barrière had doorbroken, de acht secondengrens.

Vanuit sportief oogpunt heeft echter een andere wedstrijd op Marjan Olyslager een onuitwisbare indruk gemaakt. Marjan: “Dat was in 1988 de Memorial Van Damme in Brussel, waar ik de horden won (in 12,83 s, een nationaal record – PW), terwijl mijn trainer toen speaker was. Die kon niet stoppen met enthousiast te zijn. Het was een hele leuke samenloop van omstandigheden. Dat was pret voor ons beiden. Die wedstrijd staat mij heel erg bij.”

Ontwikkeling

In 1988 trainde Marjan intussen ook tweemaal in de week bij Luc van Agt. “Dat had te maken met het feit dat Wilfried een Belgische trainer was. Die kon dus niet met mij mee naar de Olympische Spelen of toernooien. Luc was meer een trainer van: *wat heb je nodig? Denk daar eens over na*. Een heel ander soort trainer dan Wilfried Geeroms. Wilfried was een dominante man. Die zei: *dit gaan we doen, want dat is goed voor je*. Die zou ik niet op mijn vijftiende om me heen gehad moeten hebben. Dan was ik afgeknapt. Ik heb mijn trainers in de juiste volgorde gehad, zeg maar. Op de een of andere manier schoof het met mijn eigen ontwikkeling mee.”

Na Seoul kreeg Marjan Olyslager moeite met de training, met name 's winters. Ze trouwde dat jaar met Roel Wingbermühle en richtte zich meer op haar werk als systeemanaliste. De wedstrijden kon zij toen echter nog niet missen en dus draaide zij in 1989 weer volop mee. Maar goed ook, want dat jaar kwam zij zowel in- als outdoor op de horden tot haar beste prestaties. De records die zij toen vestigde op de 60 en 100 m horden, staan tot op de dag van vandaag fier overeind.

Trainer

Daarna was het met haar eigen atletiecarrière gedaan, maar niet met de atletiek. Want hoewel zij het nut van aftrainen niet zo zag zitten, wilde ze op de een of andere manier

wel actief blijven. “Ik vond het wel prettig om te blijven bewegen, omdat het gewoon lekker voor mijn lijf is. Dat heb ik nog steeds.” Dat ze er tenslotte voor koos om de trainersopleiding te gaan volgen en als trainer actief te worden komt ook, omdat zij dankbaar is voor wat de atletiek haar in al die jaren heeft gebracht. “Ik heb er zóveel lol aan beleefd, aan de atletiek zelf, maar ook aan het feit dat je er uithaalt wat erin zit. Al dat reizen, al die toernooien, dat heeft mij ook gemaakt tot wie ik nu ben en de manier waarop ik in het leven sta. Dat gun ik iedereen.” Zij levert tegenwoordig dan ook graag een bijdrage aan het enthousiasmeren van jonge atleten, of aan het verder helpen van de wat meer gevorderden. In 1995 leidde dit zelfs tot de functie van vakgroepcoördinator sprint/horden bij de KNAU.

NOC*NSF ontdekte die ‘drive’ bij Marjan Olyslager ook en stelde haar daarom in 2006 aan als Chef de Mission van de Nederlandse ploeg naar het Europees Jeugd Olympisch Festival en de Koninkrijksspelen.

Tegenwoordig is zij vooral actief als trainer bij Rotterdam Atletiek en als regiotrainer voor de Atletiekunie. Met name in die laatste rol probeert ze jong talent enthousiast te maken voor de horden. Marjan: “Ik vind het gewoon een mooi onderdeel en ook, dat er te weinig mensen kiezen om het te gaan doen. En het tweede is, dat bij een heleboel kleine verenigingen dat soort onderdelen niet of nauwelijks aan de orde komen.”

Vol programma

En dan zijn daar ook nog eens haar drie dochters waarvan de oudste, Robin, inmiddels zelf al haar eerste EJK-ervaring erop heeft zitten. Op polshoog, dat wel. Marjan: “Die heeft eigenlijk haar hele leven geturnd. Op haar zestiende of zo is ze daarmee gestopt en toen polsstok gaan springen. En dat doet zij hartstikke leuk. Ze gaat nu verhuizen, wonen in Rotterdam en studeren in Leiden. En elke dag trainen, dus dat wordt een vol programma. Maar ik zeg: als je dat graag wilt, kan het.”

Marjan Olyslager kan er zelf trouwens ook wat van. Naast haar huiselijke taken en trainersactiviteiten is zij namelijk als managing partner en coach ook nog eens werkzaam voor Synovia Health & Performance, een consultancy die bedrijven helpt om enerzijds verzuimproblematiek aan te pakken, anderzijds samenwerkingsproblemen binnen of tussen bedrijfsteams op te lossen. Vooral bij dat laatste is Marjan betrokken; zij kan er haar sportieve achtergrond goed in laten doorklinken. “Dat gaat onder de noemer van: gezond presteren, de fysieke gezondheid, maar ook gezondheid in de zin van: de druk niet te hoog. De prikkel passend bij wat iemand nodig heeft om te presteren. Want uiteindelijk is het wel nodig dat we met z’n allen gewoon doen wat er in de arbeidsovereenkomst staat: 36 uur dit soort werk, want daar word je voor betaald. Ik vind het erg eh... weet je, wat dat aangaat is ook werken toch praten met mensen over: wat wil je en hoe ga je dat nou regelen voor jezelf? En vergeet vooral niet om ruimte te maken om zelf invloed te hebben. Ik vind het erg leuk werk.”

Piet Wijker

**Vraag onze
nieuwe catalogus aan!**

Tel. 0113 - 315100 • info@scheldesports.nl • www.scheldesports.nl

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Een zetje in de rug...

Als je nauw betrokken bent bij het Jeugdfonds van de Vrienden van de K.N.A.U., wil je weten hoe het met de atleten gaat die door dit fonds worden ondersteund en ga je hun prestaties op de voet volgen. Voor vele topsporters zijn de Olympische Spelen een absoluut hoogtepunt; helaas is het slechts een paar atleten gegeven hun droom ook te realiseren.

Voor het eerst in de historie van het Vrienden Jeugdfonds wist een atlete zich te plaatsen voor de OS, terwijl zij door het Jeugdfonds werd ondersteund: Nadine Broersen kwam in

Londen uit op de zevenkamp. Naast Nadine waren er nog meer atleten in Londen die een of meerdere jaren een financieel zetje in de rug hebben gekregen vanuit het Jeugdfonds, namelijk: Eric Cadée (2005), Giovanni Codrington (2006, 2007 en 2008), Jerrel Feller (2007 en 2008), Eelco Sintnicolaas (2008 en 2009), Kadene Vassel (2010).

Napraten over de Olympische Spelen op een zonnig terras in Breda. Vlnr. Nadine Broersen, Elly de Regt en Wim van der Krogt. (foto Wim vd Krogt)

Alle aanleiding dus voor een gesprek met Nadine. Wij spreken haar een maand na Londen op een zonnig terras bij de Grote Kerk in Breda.

Doelstellingen

Atleten die door ons ondersteund worden, formuleren altijd hun korte- en lange-termijndoelen. Wat schreef Nadine de afgelopen drie jaar?

- In 2009: 2010: EK, 2011: EK onder 23 en 2012: Olympische Spelen.
- In 2010 waren de ambities nog ongewijzigd: 2011: EK onder 23 en 2012: Olympische Spelen.
- Maar in 2011 zagen we ineens een veel voorzichtiger beeld: 2012: Limiet voor de EK te Helsinki behalen (A limiet is 6070 punten). Deelnemen aan EK en in mijn achterhoofd heb ik nog steeds de OS en hopelijk deelnemen in Götzis.

“Natuurlijk heb ik als prestatiedoelen ook dat ik mijn PR’s blijf verbeteren! En uiteindelijk wil ik 6300+ punten gaan halen.”

Wij vragen Nadine waar die plotselinge bescheidenheid vandaan kwam in 2011 en hoe zij kan verklaren, dat het in 2012 zo ongelooflijk goed is gegaan.

Nadine: “Het lukte mij in voorgaande jaren niet goed om mijn beste prestaties in een meerkamp neer te zetten. Er zaten altijd wel een paar nummers bij die tegenvielen. In 2012 zijn mijn PR's niet eens spectaculair verbeterd, maar ik wist nu, tot twee keer toe zelfs, in de meerkamp op PR-niveau of iets daaronder te presteren. Belangrijke verklaring daarvoor is de verandering van trainer. Ik heb in goed overleg de overstap gemaakt van Bart Bennema naar Ronald Vetter. Ronald is erg rustig en positief en geeft mij veel vertrouwen. Dit heeft goed gewerkt.”

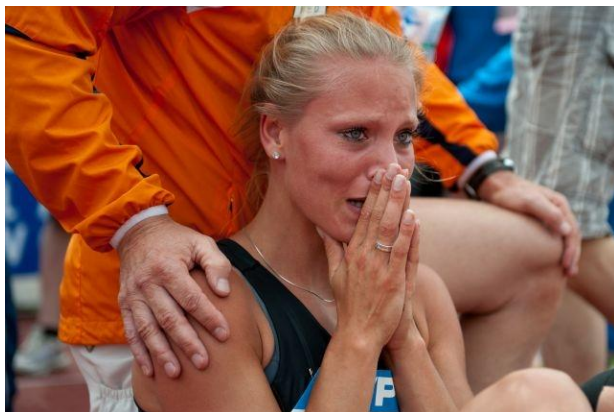
Kippenvel

Dat mag je wel zeggen: Nadine ging eerst in mei naar de beroemde meerkampwedstrijd in Götzis en had daar het doel om de limiet voor de EK te halen. De limiet daarvoor bedroeg 6070 punten.

Nadine: “De eerste dag was goed, en de limiet leek binnen handbereik; aan de OS dachten we nog niet. Het verspringen op dag twee was ook goed, en toen wierp ik een dik PR met speer: 54.97.

Op dat moment vroeg Ronald aan me of ik dacht dat ik 2.20 zou kunnen lopen op de 800 meter. Dit zou nl. de limiet voor de OS (6280 punten) betekenen!” Natuurlijk kon ze dat:

Nadine liep 2.19.59, en kwam uit op een puntentotaal van 6298 en hiermee was het toegangsbewijs voor Londen in de knip. Nadine: “De emoties van dat moment waren gigantisch, bij iedereen, dit was zo onverwacht en groots!” Elly kan dat beamen: “Ik zat het thuis allemaal live via internet te volgen en toen de limiet inderdaad gehaald was: kippenvel! Dit was zo'n moment waarop je beleeft hoe mooi sport toch kan zijn.”

Het Olympische ticket zit in de knip en alle emoties komen er uit. (foto Erik van Leeuwen)

Prima Olympisch debuut

Vervolgens is de EK dus van de baan, en kan de voorbereiding op Londen beginnen. En dan sta je daar: op de Spelen in Londen in een stadion met 80.000 uitzinnige supporters. Barst je dan niet van de zenuwen? Nadine: “Nee totaal niet, ik had me voorgenoemen

zoveel mogelijk te genieten, en dat heb ik ook gedaan. Dit bleek voor mij dé manier om goed te presteren.”

Het resultaat van de wedstrijd kennen we: PR's op horden, 200 en 800 meter en de overige nummers weer dicht er bij. Vooral verspringen was erg moeilijk door de steeds draaiende wind in het stadion. Totaal score: 6319 punten, weer een PR punten, en goed voor een 13e plaats in het klassement.

Geen oog voor Usain Bolt

De belevenis in Londen was groots: veel – hele vriendelijke – vrijwilligers, tot de nok

Nadine Broersen op de Spelen in Londen:
opperste concentratie voor de start.

(foto Team Broersen)

gevuld stadion, eten uit alle windstreken en leuk contact met de meeste atleten, de Nederlanders maar ook anderen. Een leuke anekdote tijdens ons gesprek was wel het antwoord, of zij ook – zoals zoveel atleten – op de foto wilde met Usain Bolt. Nadine werd aangesproken op de vraag, waarom zij zo arrogant deed. Wat was het geval? Televisiekijkers kregen ook regelmatig beelden te zien van de warming-up area en wat zagen wij? Nadine bezig met de warming up naast – jazeke! – Usain Bolt en ze gunde hem geen blik waardig, leek het. De verklaring is echter simpel: Nadine is zeker niet arrogant, verre van dat, maar zij was op dat moment zo bezig met haar eigen voorbereidingen, dat zij totaal niet in de gaten had wie er bij haar in de buurt liepen. Ook Usain Bolt wist

haar op dat moment niet uit haar concentratie te halen. Of Usain wel naar Nadine liep te kijken, konden we uit de beelden niet achterhalen.

Epke Zonderland de allerbeste

De allerbeste Nederlandse prestatie in Londen was volgens Nadine en miljoenen andere Nederlanders de rekstokfinale van Epke Zonderland. “En het is zo’n leuke en gewone jongen.”

Leuk om te melden is ook dat Nederlandse deelnemers van andere sporten, na een avondje als toeschouwer in het atletiekstadion, er blijk van gaven best jaloers te zijn op de atleten, die iedere keer in deze geweldige ambiance mochten optreden.

Het leven na de Spelen

Een prachtige OS en wat daarna. Nadine vertelt dat haar leven behoorlijk is veranderd; niet zozeer omdat er in Breda veel mensen op het terras om haar handtekening vragen, maar vooral omdat ze door haar geweldige prestatie nu een HP (= High Potential) status van het NOC*NSF heeft gekregen. Deze status biedt dezelfde faciliteiten als de A-status, maar staat voor drie jaar vast. Nadine heeft haar baan, als medewerkster op de financiële administratie, hierdoor kunnen opzeggen en kan zich nu volledig aan haar sport gaan wijden. Verder is zij van plan ook meer tijd aan haar studie Algemene Cultuurwetenschappen te gaan besteden. Tot nu toe heeft zij enorm veel ondersteuning gehad van haar ouders en instanties, zoals het Jeugdfonds van de Vrienden. Gesprekken met een kleding- en materiaalponsor worden nog gevoerd, dit is nog niet rond. Nadine: “Het is voor meerkampers best lastig om voor een contract met een sponsor in aanmerking te komen. De lat ligt hoog.” Al met al kan Nadine de financiële zorgen voorlopig achter zich laten.

Team Nadine Broersen

Nadine heeft ook een leuke website en daarnaast is er op facebook het Team Nadine Broersen te vinden, die – heel verrassend – is opgericht door een groot liefhebber van meerkampen in.... Australië. Nadine: “Dit is helemaal buiten mij om gegaan, ik doe hier helemaal niets aan. Maar ik vind het nu wel leuk.” Wie Nadine via de nieuwe social media wil volgen, kan dat dus vrij gemakkelijk.

Jeugdfonds moet blijven

Tot slot nog een laatste vraag: Is het Jeugdfonds een goede zaak? Het antwoord komt direct, en zonder enige aarzeling zegt ze ja! Door ondersteuning vanuit dit fonds krijgen jonge atleten mogelijkheden om zich verder te ontwikkelen door dingen te gaan doen – bijvoorbeeld stages – waar zij anders de gelegenheid niet toe krijgen. Het wordt zeker gezien als een extra zetje in de rug. Op onze mededeling dat het Jeugdfonds nog maar twee jaar door kan gaan, zegt Nadine: “Dat kan niet, dit moet blijven bestaan!” Het antwoord ligt bij degenen die daarover mogen en kunnen beslissen. °)

Nadine, het was ons een genoegen je de afgelopen drie jaar te ondersteunen en je te volgen op je weg naar Londen, bedankt voor dit prettige gesprek en wij wensen je, namens alle Vrienden, enorm veel succes op weg naar Rio!

Elly de Regt en Wim van der Krogt

°) Nadine, Elly en Wim kunnen gerust zijn: de Atletiekunie heeft inmiddels de intentie uitgesproken om het Jeugdfonds onder dezelfde naam voort te zetten, als over twee jaar het sponsorgeld op is. *PW*

Gedicht over de sprint

Bij het opruimen kwam ik een aantal gedichten tegen die ik eind jaren zestig maakte. Eén ervan ging over de sprint. Het leek mij aardig om deze in De Vriendenband te plaatsen:

SPRINT

Tot nu toe
Vorbereiding
Strevend naar perfectie
Strijgend, pijn in de maag
Zijnde Alleen
Volledige toewijding

NU
Het moment
Hij beweegt zich naar de blokken
Zich niet van lopen bewust
Gespannen gezicht
Nog steeds de stille hel in hem
(ingestort gevoel in de darmen)
Dat maakt hem misselijk

Naast hem zijn vijanden
Met wie hij zal vechten
Oorlog op een afstand
En in gedachten

Spieren in hun eigen werking
Tot de kleinste impuls...
Gezonden uit de hersens
Zonder het te weten

Vreemd, er enigszins van bewust
Krimpt hij in zichzelf, kruipend

Helt naar voren. KLAAR

Frank Jutte

Spieren voelen de pistoolknal
Explodeert in hem
Neutrale bliksemstraal – de vonk
Dat hem naar voren werpt
Als een veer

(oh volmaaktheid)
In zijn schrede
Gefixeerd in beweging

Je ziet het
In de wilde glans van zijn ogen
De afschuwelijke trek van zijn mond
De trekkende koorden van kaken en nek
Je hoort het

In de scherpe zuiging
Van razend hijgen
In de stampende, gespijkerde schoen
Van zijn voet

Het onvermijdelijke van
lucht uit de longen
Uitgedaagd
Voor een ogenblik, dan..
Dan is het afgelopen

Onze jarige Vrienden

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

November 2012

3 Marko Koers (40)
026 8482011	Scheidiuslaan 66
6816 NV Arnhem
3 Ellen Joacim - Ort (73)
023 5284649	Burg.van Lennepweg 12
2101 RG Heemstede
4 Aad Grimbergen (70)
0252 523039	Anna Blamandreef 48
2182 JR Lisse
4 Bob Boverman (68)
036 5368443	Floris Versterstraat 17
1328 CP Almere
4 Willy Wokke (64)
055 5214911	Koningstraat 21
7315 HS Apeldoorn
6 Anita Meijer (66)
020 6459177	Tigris 11
1186 JA Amstelveen
6 Freek Stam (70)
075 6426821	p/a Noordervaartdijk 28
1561 PT Krommenie
9 Ed Turk (68)
079 3411334	Disneystrook 36
2726 ST Zoetermeer
9 Raymond Heerenveen (64)
0314 335826	Hackfort 33
7006 JB Doetinchem
9 Henk Heida (80)
0299 433690	Reigersbek 53
1441 SX Purmerend
11 John Schoemaker (65)
0172 417909	Aalhorst 31
2402 PL Alphen a/d Rijn
13 No Op den Oordt (71)
043 4071661	Oude Akerstraat 58
6268 NE Bemelen
13 Ad Persoons (77)
0172 603289	Reigerlaan 8
2461 BD Ter Aar
13 Ben Ziepzeerder (90)
020 6311493	Virgohof 22
1033 MH Amsterdam
15 Mieke Schenk (78)
0224 571202	Burg. van Doornstraat 31
1751 CT Schagerbrug
16 Hugo Tijsmans (68)
0186 692232	Boomgaard 3
3264 TC Nieuw-Beijerland
18 Chris van der Meulen (70)
040 2538952	Oranje Nassaulaan 86
5503 JG Veldhoven

-
18 Fred van Herpen (69)
0049 2427 909666	Im Jungholz 12a
D-52385 Nideggen Duitsland
20 Hans-Peter Dries (68)
0164 606885	Moriaansdreef 86
4645 GK Putte
21 Annetien v. Alphen de Veer-Paulen (78)
023 5423452	Lommerlustlaan 29
2012 BZ Haarlem
27 Eric van Amstel (58)
043 3264480	Athoslaan 91
6213 CC Maastricht
28 Agnes Popkema - van Wijk (54)
0182 532838	Vlietenburg 40
2804 WT Gouda
29 Kris Vasse (73)
0599 236062	Markestraat 100
9531 EP Borger
30 Anton Leewis (85)
010 4707631	Van Hogendorpstraat 1343
3135 BK Vlaardingen

December 2012

1 Ina Blauw - Scholte (65)
050 3096808	Meerweg 203b
9752 XC Haren
1 Ella Hoogendoorn - Deurlo (68)
0032 14452336	Lentedreef 20
B-2360 Oud-Turnhout België
4 Wim Berkhout (66)
070 3685679	Zeewindelaan 30
2554 HC Den Haag
7 Ron Popma (71)
070 5118620	Duinweg 22
2243 GH Wassenaar
10 Atie Veltman-Wormsbecher (81)
020 6458185	Jacob de Graeflaan 37
1181 DK Amstelveen
11 Ria Stalman (61)
020 3301234	Recht Boomssloot 47C
1011 CT Amsterdam
12 Corry Janse - Wendels (80)
020 6690108	Kortrijk 25
1066 TA Amsterdam
12 Hans van der Kooij (67)
010 4677334	Statensingel 126b
3039 LV Rotterdam
14 Toos Hofstede - Mutter (75)
071 5893339	Huygendsdreef 13
2353 CA Leiderdorp
14 Jan Rem (83)
075 6284092	Snuiverstraat 101
1561 HC Krommenie
15 Ineke Bonsen - Pérukel (67)
023 5259044	Verspronckweg 99
2023 BD Haarlem

-
16 Marti ten Kate (54)
053 4779280	Holskottelanden 9
7542 KW Enschede
17 Ria Ineke - de Vos (86)
0226 314659	Tureluur 18
1722 HG Zuid-Scharwoude
19 Cobi Körmeling (60)
0578 574313	Woestijnweg 206
8172 CZ Vaassen
21 Lida Aardenburg - Kuys (60)
075 6411923	Groenedijk 6a
1487 ME Oost-Graftdijk
26 Riet van der Enden (63)
015 2564673	H. Camarastraat 11
2622 BH Delft
28 Ton Baltus (47)
02292 63353	Oosteinde 18
1678 HS Oostwoud
29 Rudi Verriet (56)
024 3784753	Kleppermanstraatje 3
6585 BB Mook
29 Peter Nederhand (80)
010 4666689	Noordsingel 139
3035 EN Rotterdam
30 Marianne de Schipper - Burggraaf (64)
0541 551503	Appelvinkstraat 49
7587 BE De Lutte
30 Hugo Kusters (50)
06-81923003	Irenestraat 34
6191 AW Beek

Min. v. Houtenlaan 123-a, VELSEN-ZUID, tel: 0255-510710, www.careworx.nl

Onze jarige donateurs/donatrices

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

November

23	Sophia Salet-Hendriks (83)	Schuurmansstraat 111
	038 4220801	8011 KG Zwolle

December

4	Dick Jansen (78)	Ferdinand Bolstraat 47
		3343 DR Hendrik Ido Ambacht
6	Janny Logger-Bouma (78)	W. Lodewijklaan 61
	0513 622992	8448 PG Heerenveen
10	Peter Siekman (69)	Boekanierlaan 23
	023 5614936	2132 TB Hoofddorp
12	Corry Mahieu-Reedijk (91)	Gen. Spoorlaan 62, flat 598
	070 3364558	2285 CH Rijswijk
18	Wil van Wieringen-Prins (83)	Vierhuysen 29
	020 6996238	1111 SB Diemen N.
21	Ria de Bruyn-Koorevaar (74)	Kleefkruid 18
	010 4381434	3191 JW Hoogvliet
23	Riet van Ooyen-Haaksma (69)	Opaal 15
	040 241 27 29	5629 HP Eindhoven
26	Jeanne Noordenbos-van Diessen (73)	De Raadtweg 31
	078 6814986	3341 SB H.I. Ambacht